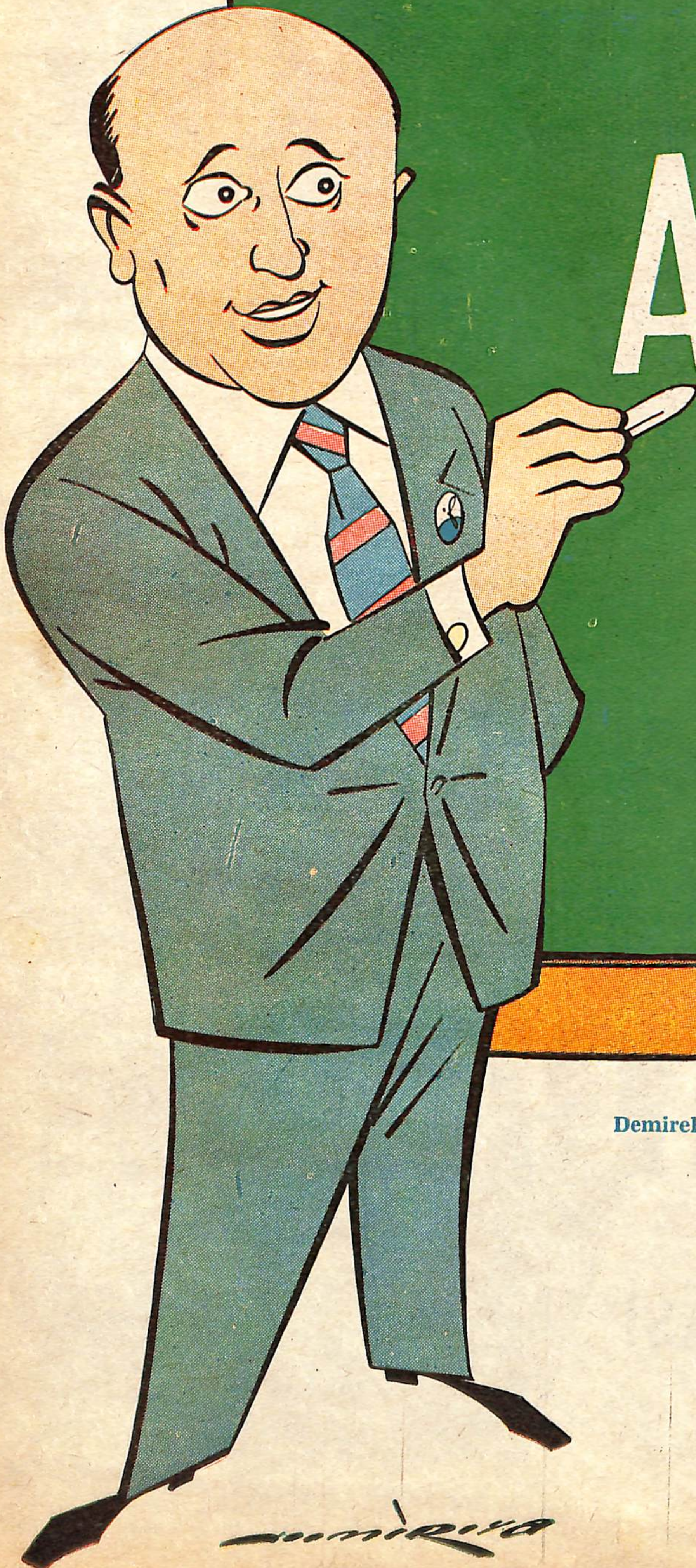
Akbaba

Demirel — İki nokta arasında en kısa yol, doğru yoldur... Doğru yoldan ayrılmıyacağım!

DEV ÇEKİLİŞTE

İş Bankasının 7 Milyon liralık DEV ÇEKİLİŞİ bugüne kadar gelmiş geçmiş ikramiye çekilişlerinin en büyüğü, en zenginidir. Senelerin bu en cazip fırsatından istifade ediniz. Tasarruflarınızın tamamını İŞ Bankasına yatırarak kazanma şansınızı çoğaltınız

TÜRKİYE İŞ BANKASI A.Ş.

7 milyon

60 Apartman Dairesi
5 adet 100.000 lira
5 adet 50.000 lira
10 adet 25.000 lira
50 adet 5.000 lira
1000 adet 1.000 TL
ayrıca
35 000 kişiye
para ikramiyesi

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

(Faal: 10630—230)

Yıl: 42 Cilt: 7 Sayı: 50 ● Başyazarı: Yusuf Ziya ORTAÇ ● 10 Aralık 1964

Demirel

EĞİTİMDE, tarımda, ekonomide, bayındırlıkta, ne yana, ne yöne bakarsanız bakınız, bir çöküntü içindeyiz. Bu çöken, o hasta, o ihtiyar Osmanlı İmparatorluğu değil, o genç, o atılgan, o soluğu kesilmez Atatürk Türkiyesidir.

Bu Türkiye, İkinci Dünya Savaşından, ufuklarında barut dumanları tütmeden, yangın alevleri savrulmadan çıkmış bir mutlu ülke idi. Tek oğlu, sınırda can vermemişti. Tek ana, tek baba, tek gelin ağlamamıştı bir kefensiz şehit arkasından...

Aç komşularına yiyecek yardımı yapan bu Türkiye idi. Tarlasında altın başakları, kasasında altın külçeleri olan bu Türkiye idi. Dokuma tezgâhlarını kuran, şeker fabrikalarını işleten, çimento bacalarını tüttüren, demiryollarını dağdan dağa aşıran bu Türkiye idi...

Yanmış şehirleri, yıkılmış sanayii, barınaksız kalmış milyonları olmayan bir memleketti Türkiye...

İşte bu Türkiye, yirmi yıl içinde dünyanın bütün devletlerine el açan bir yoksullar vatanı haline getirilmiştir.

Yalnız bir yoksullar vatanı da değil. Yalnız gecekondular vatanı da değil.. Yalnız çiftbozanlar vatanı da değil.. Yalnız bir lokma ekmek uğruna yabancı illere göç eden garipler vatanı da değil.. Türkiye, bilgiye inanmıyanların, Türkiye çalışmaya inanmıyanların, Türkiye birbirine inanmıyanların vatanı haline de gelmiştir.

Bu biribirinden karışık, bu biribirinden kör düğümleri kim çözecek?.. Sayın İnönü mü?..

Onun, her teli bir kurtuluş dâvası uğruna ağarmış muhterem başından böylesine bir yorgunluk, böylesine bir çaba ve böylesine bir başarı istemek, çok, çok, çok insafsızlık olur artık!

Türkiye'nin, sahiden güçlü bir ele, sahiden bir demir ele ihtiyacı vardı. Adalet Partisi, hiç ummadığımız bir ruh uyanıklığı ile, bize yepyeni bir ümit ufku açmıştır: Demirel, aradığımız demir el olabilir.

Düşüncelerimizi açıklayalım: Miting edebiyatı ile, kürsü gevezelikleri ile sivrilmiş politikacı tipleri, Türkiye'yi düştüğü bataktan kurtaramaz. Demokrasinin işportaya döktüğü bayat sözleri alkışlayacak vatandaş, 1960 ın gerisinde kaldı artık. Şimdi, müspet bilgili, müspet kafalı yeni adam arıyor Türkiye...

Demirel bu adam mıdır?.. Yüzünü bile görmüş değiliz. Ama yetişme tarzı ve politika tutumu bize gönül ferahlığı veriyor: Bir ayağı Isparta'nın doğup büyüdüğü köyünde, öbür ayağı kültürünü ışıklandırdığı Amerika'nın başkentinde!

Lâf adamı değil o, rakam adamı. Teknik Üniversiteye tarladan gitmiş. Bir odada, ihtiyar babası Kuran okurken, öbür odada kendisi Bertrand Russell'i okuyor!

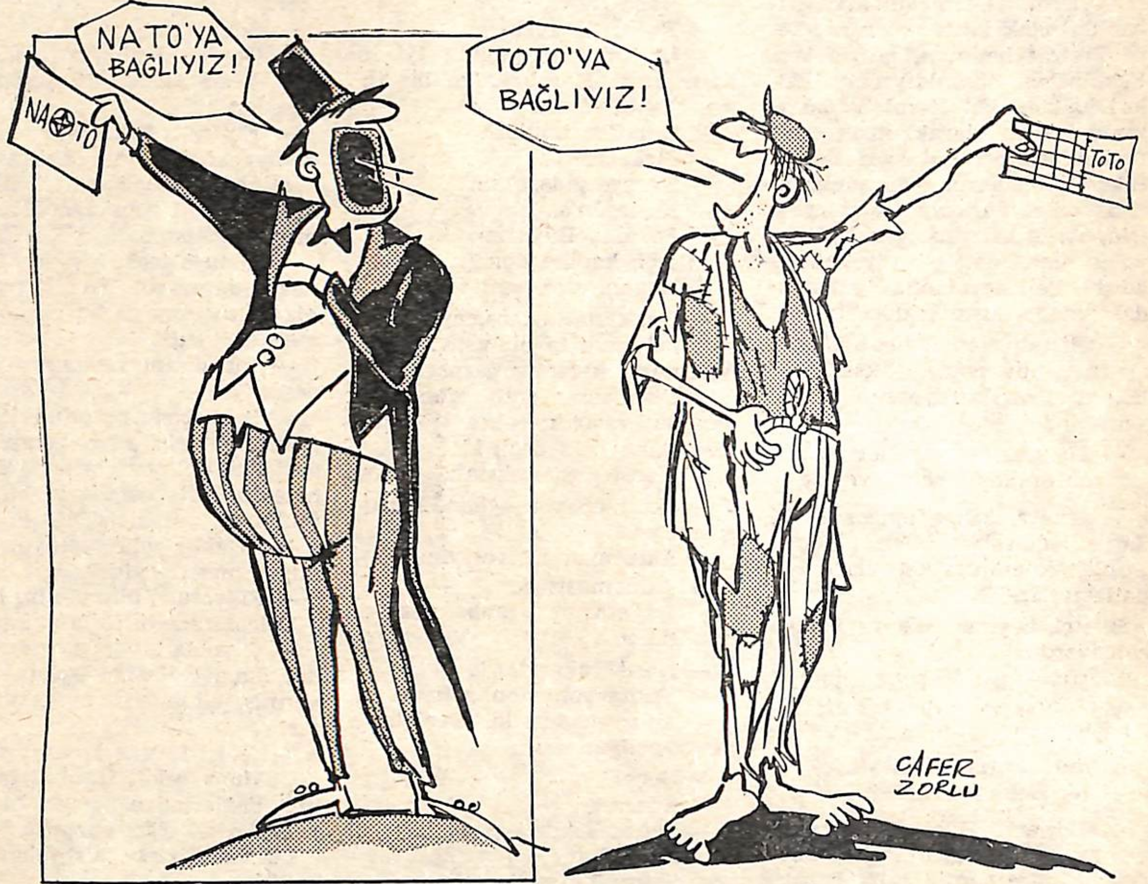
Eski masalların, bir silkinişte şehzade olan çobanı gibi, Adalet Partisinin ikinci kongresi de, bir silkinişte A.P. ye yepyeni bir kimlik vermiştir. Diş gıcırtıları arasında tek ısırıcı söz işitilmeyen kongre, yalnız milyonları kapsıyan kendi çevresi için değil, memleket için de sahiden sevindirici, güvendirici, ümit verici bir örnek kongre oldu.

Adalet Partisinin önünde ansızın, düne kadar kapalı duran, iki kapı birden açılmıştır: Biri Türk basını'nın kalbine gidiyor, öbürü Türk aydınlarının kalbine...

Bu iki yolun yarın nereye çıkacağını sayın Süleyman Demirel, en az bizim kadar bilir ve umarız ki kendisine gönül bağlıyanlara: **«Yazık oldu Süleyman efendiye»** dedirtmez!

Büyük ümidimiz ve en iyi dileklerimiz onunladır.

Yusuf Ziya ORTAÇ

Dış politikamız! İç politikamız!

Oooh, anladım!

Gazetelerde bir Ankara telgrafı:

«Devlet Bakanı Saffet Omay, yeni Kral Faysal'ı tebrik için Suudi Arabistan'a gitti...»

Oooh, çok şükür şu Devlet Bakanı, Saffet beyin ne iş yaptığını anladım!

Yazısız

HUNİ DEMOKRASİSİ

Adnan Veli

KABATAŞ'tan, Sirkeci - Emirgân otobüsüne binmişlerdi. Otobüsün arka sahanlığı balık istifi olduğu için, ne Perizat hanımın, ne de kızı Yektâne'nin kımıldıyacak halleri kalmamıştı. Memleket şartlarına uygun olarak, kızın etrafındaki izdiham daha fazlaydı. Biletçi, yolcuların bedavacılarından bilet parasını alabilmek için, ayağa kalkmış, gerideki boyu kısalmışları görmiye çalışıyordu. Perizat hanım, arkasındaki adama hışımla döndü:

— Hişşşt, efendi, dedi. Çamaşır mı çitiliyorsun, yoksa torik lâkerdası mı kuruyorsun otobosun içinde?..

— Hanım, ne yapalım yani?.. Bizi de arkadan kakışlıyorlar.

— Arkaya doğru tepiver biraz. Zaten bu otobüs böyle giderse, Beşiktaşa kalmaz, kenarlarından patlayıverir.

Biletçi, boyuna, adam görmiye çalışıyordu:

— Biletsiiiiz!.. Bilet alalım beyler.. Var mı arka tarafta biletsiz?

Kimse aldırış etmeyince, biletçi bir daha tekrarladı:

— Beyler!.. Biletini alamıyan var mı arka tarafta?.. Bey kardeşim!.. Size verdik mi?.. Paşa!.. Sana söylüyorum, bilet verdik mi?..

— Bana mı?.

— Evet.. Zâtınıza..

— Unutmuşum yahu!.. İyi ki hatırlattın.. Kes bakalım bir tane.. Pişkin olsun!

— Nereden bindin?

— Sirkeciden..

— Nereye gideceksin?

— Emirgân'a..

— Pekâlâ.. Buyurun..

Biletçi, kadına döndü:

— Bayan, size verdik mi?

— Evlâdım, alacağım ama, tutunamadım ki bir yere.. Elimi bıraksam, kafamı çarpacağım.. Eksik olmasın, şoför efendi insan mı taşıyor, yoksa patates çuvalı mı, belli değil ki..

— Nereye gideceksin?..

— İki tane ver oğlum, Kuruçeşme'ye..

— Aktarmalı mı vereyim?..

— Aktarmasız ver..

— İyi ama,bu araba yukarıdan gidiyor.

— Nasıl yukarıdan?..

— Yıldız yolundan gidiyor..

— Anlıyamadım ki.. Beşiktaş'tan geçmiyor mu?..

— Geçer..

— Sonra?..

— Sonra Yıldız'a çıkar..

— Sonra?..

— Sonra Levend'e gelir..

— Sonra?..

— Sonra Maslaktan İstinye'ye iner.

— Sonra?..

— Oradan Emirgân'a gelir.

— Allah Allah.. Kuruçeşme'ye nereden gider?..

— Emirgân'dan, «İstinye - Ortaköy» otobüsüne aktarma edersiniz. Rumelihisarı, Bebek, Arnavutköyü yolundan Kuruçeşme'ye gidersiniz.

— Oldu olacak, bir de Üsküdar'a uğrayaydı bari.. Oğlum, biz Kuruçeşme'ye bu akşam gitmek istiyoruz!

— Bu akşam varırsınız Kuruçeşme'ye..

— Peki, bizi üç adımlık yola götürmek için, niye tekmil Boğaziçi'ni dolaştırıyorlar?.. Ecnebiye turistci değiliz ki biz.. İstanbul'un yerlisiyiz!

— Ortaköy yolu yapılıyor.. Bilmiyor musun valde?

— Biliyorum, bitmedi mi hâlâ?

Yolculardan biri lâfa karıştı:

— O yolda altı kişi çalışıyordu. Şimdi Haşim İşcan emir vermiş, altıyı yediye çıkarmışlar!

— Bak, Haşim İşcan dedin de aklıma geldi. Hani Ortaköy'ün dağlarından geçen bir yol vardı, o ne oldu kuzum?

Bu sefer başka bir yolcu lâfa katıldı:

— Duruyor..

— Durmasına durur elbet.. Lâkin o yolu da tamir edip, aşağıki yol yapılıncıya kadar yukarısını kullanacaklardı.

— Tamir edilmedi daha..

— Aman, tamir edilmesin!

— Niye?

— Niye olduğunu ben bilirim...

Yolculardan, yaşlıca, fötr şapkalı, muşambalı biri:

— Yahu, dedi. Ben bir şeyi anlıyamıyorum. Bu yolları açıyorlar, açıyorlar, bir yere gelince birdenbire daraltıveriyorlar. Nasıl trafiktir bu?.. Meselâ Şişli Meydanını açtılar, Mecidiyeköyü'nden rahat rahat Şişli'ye gelirken, bir de bakıyorsun, kaldırımlar birdenbire yayılarak yolu boğuvermiş. Karaköy'de de öyle, Beşiktaşta da öyle yapıyorlar.

Biletçi söze karıştı:

— Huni trafiği derler buna beybaba!

— Hah, tamam söyledin.. Tıpkı huni gibi..

— Belediye'de o huni trafiğinin uzmanları var. Meydanı açar, açar, sonra bir de bakarsın ki herif sapıtmış.. Rap diye yolları daraltıvermiş. Belediye'nin huni uzmanları yapıyor bunları.. Elbet bir hesaba göre yapıyorlar..

Yaşlı adam cevap verdi:

— Aaaaaah ah!. Bana kalsa o huniyi bunların ağızlarına dayarım.

— Ne diye dayayacaksın beybaba?.. Trafikte bu huni sistemi var da, sinema biletinde yok mu?.. Manavda, kunduracıda yok mu?.. Ticarette yok mu?.. Vergi işlerinde yok mu?.. Aslına bakarsın, bizde her iş huni sistemine göredir. Ama her seferinde huninin dar yeri, fakir fıkaranın ağzına gelir. Onun için Avrupada bizim demokrasiye «Huni Demokrasisi» diye isim takmışlar.. Var mı başka biletsiz, arka tarafta?..

Filozof biletçinin bu lâfına yolcular da güldüler.

Tombul bir madam sesini çıkardı:

— He, sinema bileti demişindir de, ağnamamışımdır. Artık o bilet işi, gazetanın yazması ilen, rahata girmiştir. Vali beyin demesi ilen «Artık karaborsaya müsaade olamaz. Şimdiye kadar müsaade etmiş idik, bundan sonra edemeyiz» deyince, izinsiz çalışamoorlar!

Perizat Hanım geriye döndü:

— Hay Allah senin iyiliğini versin madam, dedi. Hiç güleceğim yoktu. Ayol bizim komşumuz Dürdâne'nin oğlu, daha dün nanik yapıyordu.

— Sinema bileti mi satıyor o?..

— Hem de nasıl?.. Koçan koçan satar..

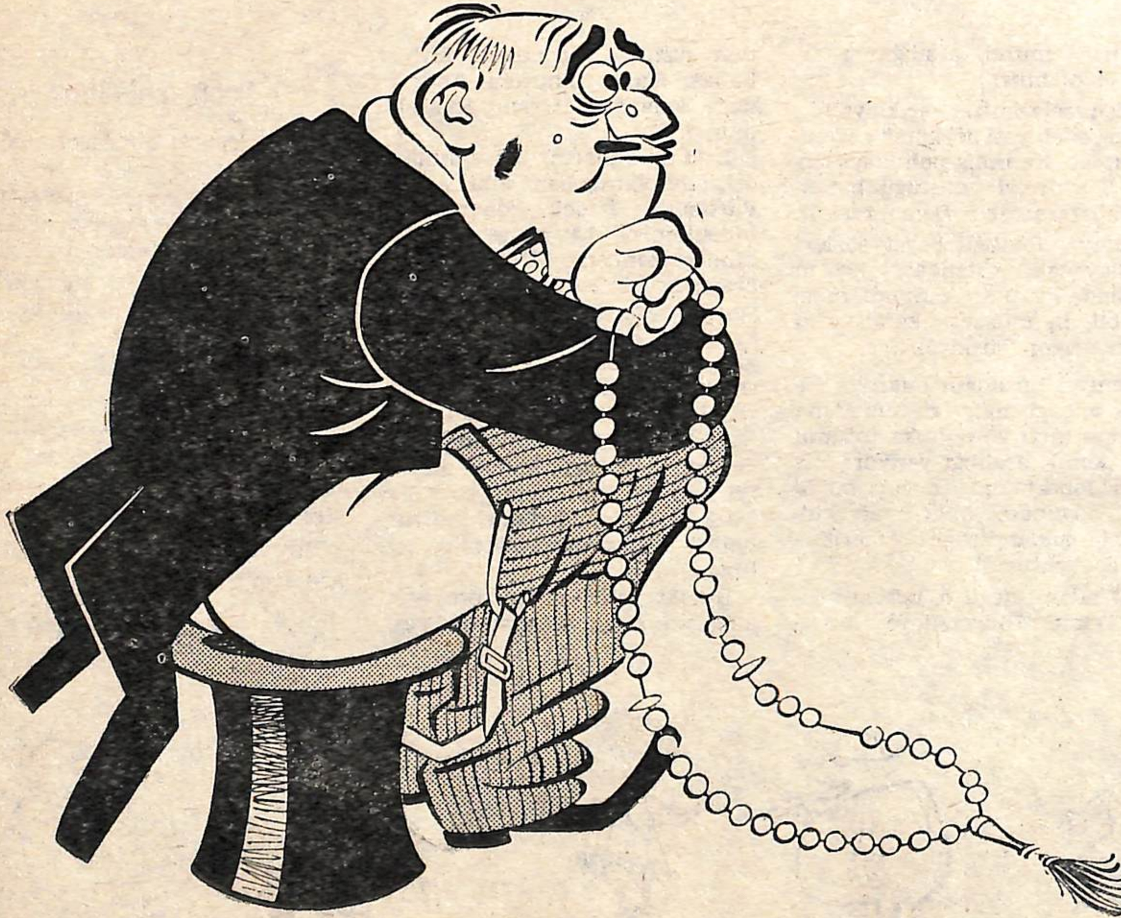
— E, yakalanmıştır şimdi?

— Ne yakalanması ayol.. Onların bir başkanı var, görsen korkarsın.. Düşman başına!.. Hani Angara'da bir Danışman mahkemesi var ya?..

Biletçi düzeltti:

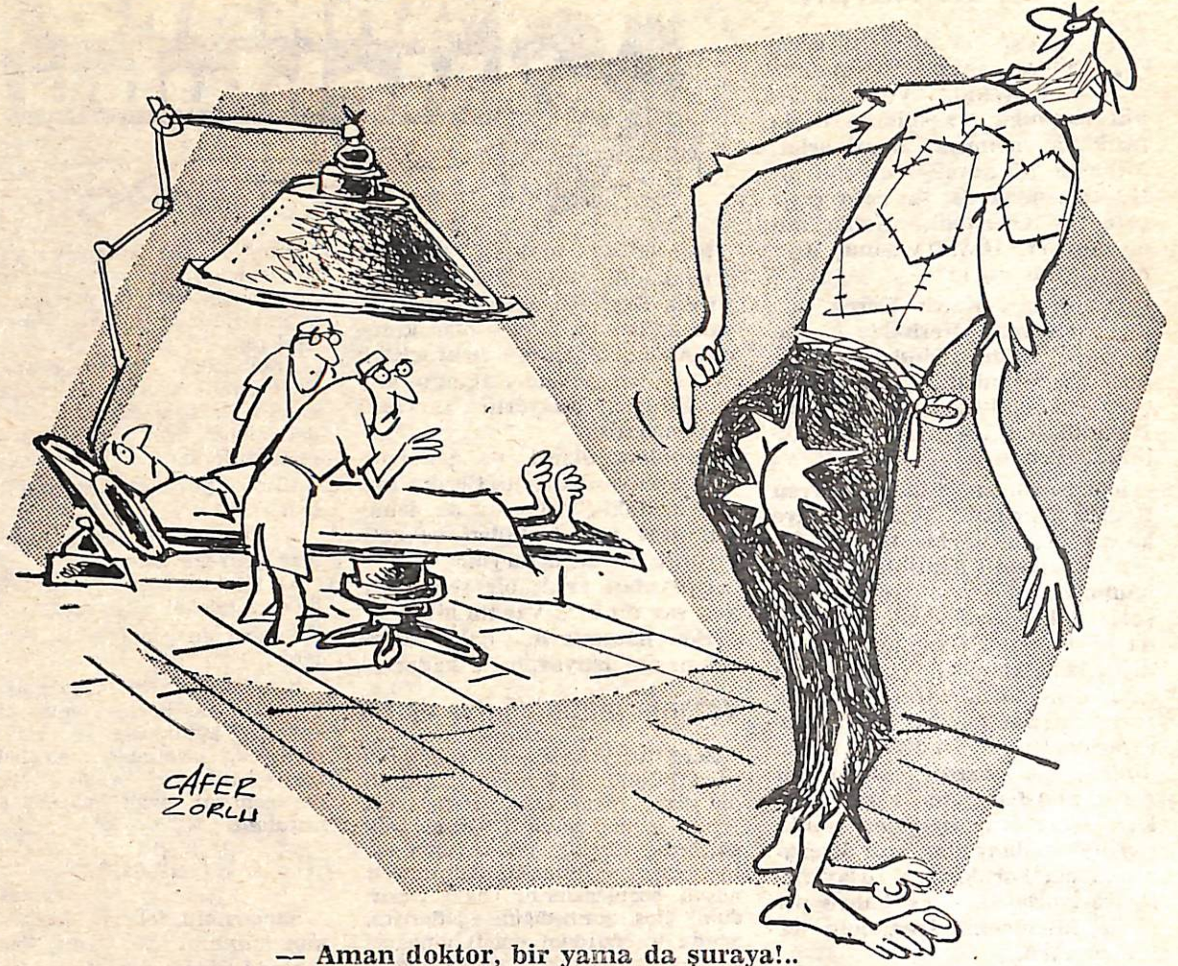
— Onun adı Danıştay'dır bayan..

— İster danışman olsun, ister danıştan olsun, işte o mahkemede Valiye karşı dâva açıyorlarmış!

Oturum!

«Bir hastanın kalbine yama yapıldı.» — Gazeteler —

— Aman doktor, bir yama da şuraya!..

— E bakalım kazanırlardır mahkemeyi?..

— Niye kazanmasınlar ayol?.. Memlekette kanun var.. Herifler, yağmur çamur demezler, kar kış demezler, çalışırlar. Bizim Dürdâne'nin oğlu, şimdi paşalar gibi yaşadıktan maada, kapıcılıktan yetişme iki tane sinema müdürünü de karun etti çıkardı!

— E, Vali bey demiştir ki, şimdiye kadar müsaade olmuş ise, artık olamaz demiştir.

— İlâhi Madamcığım, bu memlekette Valinin mi lâfı geçer, yoksa karaborsacının mı?.. Şimdi onlar Danışman mahkemesinde dâva açıp da, mahkemeyi de kazandılar mı, sen beni hatırlarsın!

Öbür yolcuların yüzlerinde bir gülümseme dolaştı. Bu arada, biletçi kadına döndü:

— Bayan, dedi. Sen demin bir söz söylemiştin. Ortaköy'ün yukarıki yolu tamir edilmedi dedikleri zaman «Aman ne iyi olmuş» dedin. Niye o lâfı söyledin?..

— Ayol, Ortaköy'ün yukarıki yolu, bana çok istifadeli oluyor.

— Bozuk yol mu?..

— Bozuk yol ya..

— Sana istifadesi mi dokunuyor?

— Helbette.. Ben evden çıkmadan önce bir kavanozun içine, yarısına kadar zeytinyağı dolduruyorum. İki de yumurta kırıyorum. Kavanozun kapağını da sıkıcana kapatıyorum. Evden çıkıp Ortaköy'e geliyorum. Oradan bir Beşiktaş dolmuşuna biniyorum. Şişe de elimde.. Dolmuş yukarıki yoldan gidiyor. O zaman çalkala babam çalkala.. Eh, o yol epice sürüyor. Beşiktaş'a geldiğim zaman kavanozu açıp bakıyorum ki, tam kaymak gibi bir mayonez olmuş. Evde yumurta ile zeytinyağını çalkalamıya kol mu dayanır? Ben ayni işi Ortaköy dolmuşuna binip de yapıyorum. Hani İstanbul'luların çoğu Haşim İşcan'a kızıyorlar, bizi kış kıyamette perişan etti, diye.. Halbuki ben mutbak işine yardımı dokunduğu için, Haşim İşcan'a gelecek seçimde de reyimi vereceğim..

— Peki bayan, o mayonez, sokaktan alınan mayonez gibi, tam mayonez oluyor mu?..

— Bin kat daha âlâsı oluyor..

— Sonra onu ne yapıyorsun?..

— Rus salatasının üstüne döküyorum...

Arkadaki yaşlıca adam:

— Hanım valde, dedi. Onun adı Rus salatası değil, Amerikan salatasıdır.

Kadın güldü:

— Eski çamlar bardak oldu evlâdım.. Eskiden Rus salatası diyorduk. Sonra Amerikan salatası oldu. Şimdi gene Rus salatası!

Adam da güldü bu işe.

— Doğru, bizde bütün salatalar Dış Politikaya göre belli olur.

Filozof biletçi ekledi:

— Bütün salatalar dış politikada belli olur. Bütün salatalıklar da iç politikada belli olur. Öyle değil mi beybaba?..

Bu lâfa öbür yolcular da güldüler. Sirkeci - Emirgân otobüsü Beşiktaş'a doğru yaklaşıyordu.

Adnan VELİ

Şok etmiş

Genç kadın bir çığlık attı. Öpülen elinin üzerinde iki sıra takma diş sıralanmıştı arsız arsız, soluk plâstikten bir yarı damakla. Uyur gezer Ofelyalar gibi kala kalmıştı genç kadın, iki elinin beş parmağı da gerili, korkudan! Efendim büyükelçi, insan hali bu, olur, elini öpmek istemişti de üstün nezaketten, ağzındaki takmaları pat diye düşmüştü. Neyse alelâcele kaptı takmaları ve gereken yere taktı büyükelçi...

Bunu bana lezzetle anlatan çevreye dedim ki:

— «Neden bu «takmalıktan hanım bunca korkmuş?.. Adamın her şeyi takma değil miydi?.. Bilgisi, nezâketi, görgüsü, kudreti?.. Bunların en korkuncu, sadece 32 adet şu kadarcık plâstikten karecikler mi ki?..»

— «Yok» dediler, «yok yok, öbürlerinin hepsinin takma olduğunu biliyordu, hepimiz de biliyorduk. Bir dişlerini kendinin zannediyorduk. O da takma çıkınca, şok etti şok...»

Haaa, şok etmiş!..

Yargıtay ev kiralarını serbest bıraktı. — Gazeteler —

Ev sahibi — Haydi, ben de sizi serbest bırakıyorum!..

Konuşan hanım

SUSANI var mı ki diyeceksiniz. Amma bu hanım, milletvekili. Ve milletvekili hanımlar susmanın derin faziletini anlamışa benziyorlar, Mecliste. Bu kürsüye de çıkıyor. Bu konuşuyor da. Bu çatır çatır çatışıyor da üstelik. Sonuç mu ne oluyor?.. Hayatta sonuç diye bir şey var mı ki?

Adı Saadet Kaçar Evren. Neden iki soyadı? Herhalde bir tanesinin yetmediğinden. Öğretmen mesleğinden gelme zannettim. Hâkimlikten gelmeymiş. Hâkimlikten 1945 yılında çekilmiş.

Konuşuyordu Saadet Evren Kaçar. Sırtında kahverengiye kaçan «gayretli» bir tayyör. Diğer milletvekili hanımlar, hanım hanım, tayyörlü tayyörlü dinliyorlardı kendisini «baaak aramızda böyle ağzı lâf yapanı da var» diye. Lâf yapmasına yapıyordu ağzı, hem de ne tremololu bir sesle, dağları taşları duygulandıracak kadar. Dinliyeni vardı, dinlemiyeni vardı. Alkışlıyanı vardı, alkışlamıyanı vardı. Beylerin çoğu (vay hissizler) sanki çay kahve dünyadan yok olacakmışçasına koridorlara fırlayı fırlayıveriyorlardı, çay kahve peşinde, kürsüdeki tremololu ses konuşurken.

Öyle yabana atmayın bu ufak tefek gayretli tayyörlü hanımı. «Tek şef» Osman Bölükbaşına öylesine bir kazan kaldırmıştı ki, kazanı Bölükbaşının üstüne üstüne devirivermişti de, büyük lider, selâmeti, partisinden kopuşmada bulmuştu.

Gazeteciler konuşan milletvekilinden «Halep» diye bahsediyorlardı. Neymiş biliyor musunuz Halep?... Ankara yerlileri arasında çok tutunmuş bir patlıcan yemeğiymiş. Ayrıca da çok lezzetliymiş. Çoook. Herhalde Saadet hanım bazı çevrelerde çok tutulduğundan ona bu isim verilmiş. Yoksa neden olacak?

(Yemeği, yemek meraklıları için tarif ediyorum: Patlıcanı mevsiminde alır kuruturlarmış. Sonra mevsim sonrası ıslatırlarmış. İçine kıymasını salçasını katarlarmış ve nefis bir karışım olurmuş işte...)

Kürsüdeki ufaktan tefekten genç kadın konuşuyor konuşuyordu. Beylerin üçte biri dünyadan kahve çay yok olacakmışcasına koridorlara fırlıyorlardı çay kahve peşinde. Hanım milletvekilleri, tayyörlü tayyörlü dinliyorlardı.

Problem olarak ne getiriyordu kürsüye demeyin. Çözüm olarak ne teklif ediyordu da demeyin. Bay milletvekilleri ne getiriyorlar ki de demeyin.

Onlardan artık bir şey bekliyen var mı ki?.. Var mı ki?

Ben hanımların daha «ağır» çekmesini istiyorum, o kadar!

Yaşama mutluluğu ve üç tip

Zarif istiridyaya, limon sıkılınca nasıl büzülür, işte öyle büzülüyordu yüzü memleket yöneticisinin. Bizim içimiz neyse, dışından belli ediyordu. Onun için derisinin bütün, kaymak tutmağa başlıyan süt misali buruşmalarını hoş görüyordum. Hoş görmediğim lâflarıydı, amma mecburdum onları dinlemeğe. Lokantadaydık. Lokanta temizdi. Fer forjeliydi. Yaldızlıydı. «Pat»lı lâl rengi bardaklar sofraları şenlendiriyordu. Yani gösteriş kısmı iyiydi işin. Yemek?... Bozulmıyan ne kaldı ki başkentte? Gösteriş kısmı işin iyi dedim ya!

Karşımdaki kanun yapıcısı neden bahsetsin. Kendinden bahsediyordu tabiî. Bu «ben» kelimesi dünyanın en ilginç kelimesi. Bir tek heceye bunca şişkin bir dünya sığıştırılabilen başka kelime varsa karşıma çıksın!

— «Ben» diyordu, «ben, ben ben!!!.. Ben memleketin bütün partilerini dize getirdim, ben ben ben!..»

Bu yöneticisiydi memleketin.

İki adım ötede badirik bir garsonun kulağı dört metre uzamış bizi dinliyordu. Kulağının beş altı yedi metre uzadığını görür gibi oluyordum. Karşımdaki adamın, sosyal yapıda nice önemli bir yer işgal ettiğini bilemezdi ki. Alnında veya etvarında yazılı değildi ki nice önemli olduğu: Sözlerinden de anlaşılmıyordu üstelik. N'apsın badirik garson?... Bir komploya parmak bastığını sanıyor, ve komploya parmak basan her gayretli vatandaşın yapması gerektiği şeyi yapıyordu: Dinliyordu!

Arkamızdaki masada «pür» ense, iki varlıklı vatandaş bizim masayla enseleriyle dahi meşguldüler. Onlar da vatandaşlığın icaplarını yerine getiriyorlardı.

Birden pür enselerden biri fırladı:

— «Sen» dedi, «sen, memleketi dize getiremezsin!..»

Ve telefona koştu, herhalde... sevgilisine telefon ediyordu.

Bunlar da imtiyazlı vatandaşlardı.

Ne o?... Bir yere iki lokma yemeğe gitmiştik. Şeklen temiz bir lokantaya. Mutluluklar içinde yüzmeliydik, hele bu havada, hele bu seviyede. Bunca mutluluğa kalb dayanamıyor, artık evimizden çıkmıyalım!...

Giyotin

Saçlarımın telleri kadar Bakan tanıdım. Ve sonra dökülen saçlar kadar cansız, karışık, beyhude, bir kenara atıldılar... Hiçbirisi, amma hiçbirisi, sandalyasından koptuğu andanberi, insan olarak ilginç kalmasını bilmedi.

Tek bilen İsmet paşadır bunu. O, iktidar dışı da ilginçti. Her zamankinden bile ilginç!

Öbürleri, iktidarda olanlar olmıyanlar, gözümün önünden geçiyor da, şu saygısız omuzum, kendiliğinden, bir kalkıyor bir iniyor, giyotin gibi bütün şöhretlerin üzerine!

Bir portre

Ara sıra okurlarıma, herkesin tanıması gereken fizyonomilerin portresini sunmak isterim.

Gazeteciler ona, arkasından tabii, «lûtfunuz var olsun» ismini takmışlardı. Çok supl bir hareketle, iki elini birbirinin üstüne geçirerek, rüzgârın kıpırdattığı «harplar» kadar (müzik âleti) hafif bir sesle «lûtfunuz var olsun» derdi.

E fena deyim değil. Karşısındakini okşıyan bir deyim...

İçişleri Bakanıydı. Adı Orhan Öztrak'tı.

Çile çekmemişliğin, hem iyi tarafları, hem daha az iyi tarafları vardı kendisinde... «lûtfu var olsun!»

Nazik ve hatırşinastı.

İnsan tavlamasını bilirdi. Zaten insan tavlamak için üç dört basit yol vardı, beşincisi yoktu ki. Var mıydı yoksa?

Meselâ ben gazetecilerle bağlantısını biliyorum. Arkadaşların her birinin zaafını iyice kestirmişti. Aralarında, yemek seveni mi vardı?.. Bazı ziyafetlere iştirak ettirirdi. Yolculuk seveni mi vardı?.. Beraber yolculuğa alırdı. Dâvetini reddetseler, bir gün küser gibi yapar, ertesi gün «lûtfu var olsun!» telefon eder, gönlünü alırdı o arkadaşın. E bunlar meziyet... Kusura gelince, neden bunca sempatik, bunca efendi bir insanın kusurlarının üzerinde duralım?

Uzun zaman, Fransa'da «yetişmişti!» Galiba beş sene kadar. Ancak 60 tan sonra milletvekilliğine seçilmişti, evet altmıştan sonra. Daha önce şu Tekirdağ hep kaybetmişti seçimde, karşı tarafı seçmişti, o ne yapsın?.. Milletvekili olmamasına rağmen, partide üstün yer işgal ediyordu. Kasım Güleğin, genel sekreterliği zamanında, genel sekreter yardımcısıydı. Sonra düştü Gülek. Düşmeseydi!.. Yerine gelen Aksal da bir hayli aksiydi. Kimseyi yanına kolay kolay, hattâ zor zor bile yaklaştırmıyordu. Gene grupta, «düşmüş kuvvetli adamın» saflarından uzunca zaman ayrılmadı Orhan Öztrak. Bu onun lehine bir nokta. Koyun o noktayı!

Bu tutumla, nasıl kendini kuşlara kurtlara yedirmedi, söyliyeyim! Bu onun üstün vasfıydı işte. Herkesle iyi geçinmesini biliyordu: Demokrat Parti zamanında, demokrasinin en önde gidenleriyle bile... Gene bunu lehine kaydetmek lâzım: O zamanlar âdeta, Marko Paşa, bir iş bulma kurumu haline gelmişti Orhan Öztrak! Dört bucaktan gelen C.H.P. liler iş istediklerinde, yılmadan, emrinde kaç telefon, telefonun ucunda da kaç dost kulağı varsa açar, onlardan iş isterdi. Ve demokratlar da bu hatırşinas adamın hatırını kırmazlardı. Bilmem ki o «lûtfunuz var olsun» deyimi, o zamandan kalma bir hâtıra mıdır?..

Belki parlak bulmıyanlar vardır kendisini.. Ben «devrin en başarılı» tiplerinden buluyorum, lûtfu var olsun!

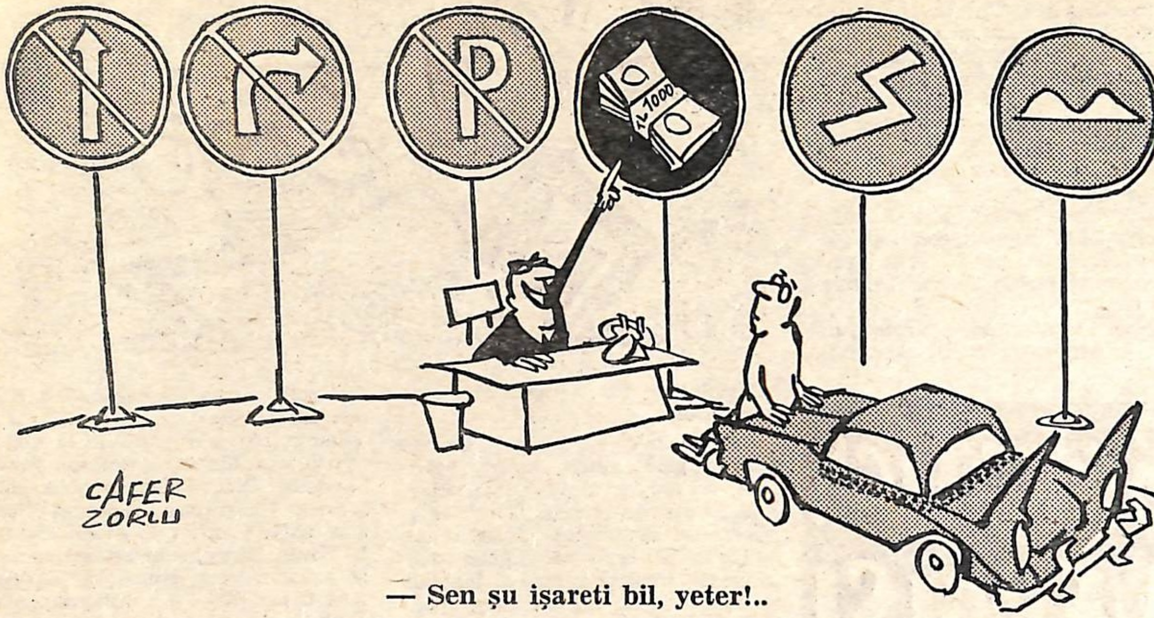
Nimet ARZIK

İstanbul'a gelen ailelerden «oturma vergisi» alınacak... — Gazeteler —

Yürü ya kulum!..

«Konya'da bin liraya şoförlük ehliyeti veren bir şebeke yakalandı..» — Gazeteler —

— Sen şu işareti bil, yeter!..

Kiralar serbest bırakılacak.
(Gazeteler)

— Biraz sonra aya ulaşır!

PAZARTESİ :

Akşam gazetesi yazıyor:

Kilis'den İstanbul'a gelen otuz beş yaşlarındaki Turgut Yüztaş, sokak ortasında on beş yaşındaki bir öğrenci kıza saldırmış. Halk zor belâ kızın üzerinden çekip kaldırmış Kilis'liyi. Yüztaş'ın karakolda ilk verdiği ifade şöyle:

— Yolda giderken bir adam yanıma yaklaştı. Şu giden kız benim kızım. Bunu öpeceksin, diye ısrar etti. Ben de ısrara dayanamadım, kızı öpeyim derken halk üstüme çullandı.

Tanıklar ise şöyle demişler:

— Kız kendi başına yürüyordu. Bu adam arkasından giderek kıza saldırdı. Kız kurtulmak isterken yere düştü. Adam da hemen kız tecavüze yeltendi.

Yüztaş mahkemede ifadesini değiştirmiş:

— Ben bu kızı pekâlâ alırım, demiş. Ancak dans oynatmam, bikini giydirmem. Başını örter, abdestinde namazında olur...

Gördünüz mü dini bütün müslümanı... Başı örtülü abdestinde namazında kadın istiyor. Yoksa, yoksa sokak ortasında yakaladığı gibi ne yapacağını ispatlamış. Yalnız cezanın bu çeşidini kimden öğrenmiş, insan onu merak ediyor.

Kimbilir belki de Kilis civarındaki politikacılardan öğrenmiştir. Malûm ya onların da bir çoğunun halka:

— Mukaddesatçı müslüman kardeşlerim!.. diye nutuk söyledikten sonra ya kız iğfal etmek için ev verdiklerini, ya yedi yaşındaki çocukların ırzına geçerken yakalandıklarını gazeteler yazıp duruyor.

Onun bunun ırzına geçerek müslümanlık etmiye kalkmak da eşi menendi bulunmıyan demokrasimizin önemli bir icabı herhalde...

SALI :

«Ordu, A.P. lileri Meclise şikâyet etti. İnönü, durumun vahim olduğunu ve tedbirler gerektiğini söyledi.»

«İnönü, lâtife etmiyorum durum vahimdir, dedi»

«Sunay'ın mektubu üzerine liderler toplandı»

Bütün gazetelerin menşetleri aşağı yukarı böyle.

Yalnız iki gazetede değişik. Biri:

«Memleket meseleleri müzakere edildi. Liderler toplandı» diye yazmış.

Öbürü ise:

«Sirmen'in dâveti ile parti

liderleri gizli bir toplantı yaptı» diyor.

Bu iki gazete, Genel Kurmay Başkanı Sunay'ın mektubu üzerine yapılan toplantıyı neden bu şekilde vermişler anlıyamadık...

Siz anladınız mı?

Yaa demek anladınız. Peki mesele yok öyleyse... Çünkü onlar kimse anlamaz zannetmişler herhalde.

ÇARŞAMBA :

A.P. li mebuslar:

— A.P. yi Türk ordusuna karşı göstermek ahlâksızlıktır, demişler.

Yine aynı tarihli gazetelerde, konuşmalarında orduya hakaret eden A.P. li milletvekillerinin dosyalarının Meclise gönderildiği bildiriliyor.

A.P. yi Türk ordusuna karşı göstermek ahlâksızlıktır...

Gösteren kim?

A.P. li bazı milletvekilleri...

Böylece haklarındaki hükmü mahkemeden önce yine kendi partileri vermiş oluyor.

CUMARTESİ :

Hep aynı konu...

Huzur, huzursuzluk, huzur komisyonu, huzur için, huzurun gelmesi için, huzur huzur huzur...

Mecellede bir söz vardır:

«Mâni zail oldukta memnu avdet eder...»

Muzır zail oldukta huzur avdet eder.

Evet ama muzur kim diyeceksiniz?

Muzır, muzurluk ettiği halde kendisi için huzur isteyendir!

CUMA :

Adana'da İngilizce dilenme öğretilen küçük çocuklar, geceleri barların, pavyonların kapılarında, buralarda eğlenmiye gelen Amerikalılara el açıyorlarmış.

Bakmayın şimdi Amerikalılara avuç açıp ingilizce dilendiklerine... Belli olmaz, ilerde belki de önemli bir hariciyeci yahut ünlü bir siyasî olurlar...

PERŞEMBE :

Istanbul senatörü Sami Kırdar:

— İmkân olsa hükûmeti şimdi düşürürüm, demiş.

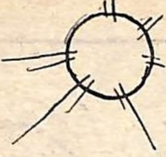
Kırdar da madem hükûmeti düşürmiye imkân bulamıyor, o zaman imkânı olan bir şeyi düşürsün, meselâ mendilini...

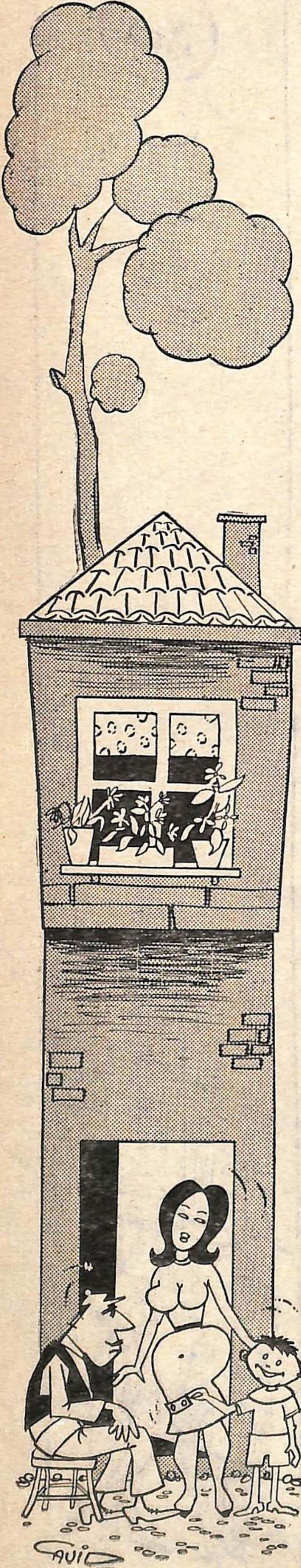
PAZAR :

Suhunet bir gecede on iki derece birden düştü...

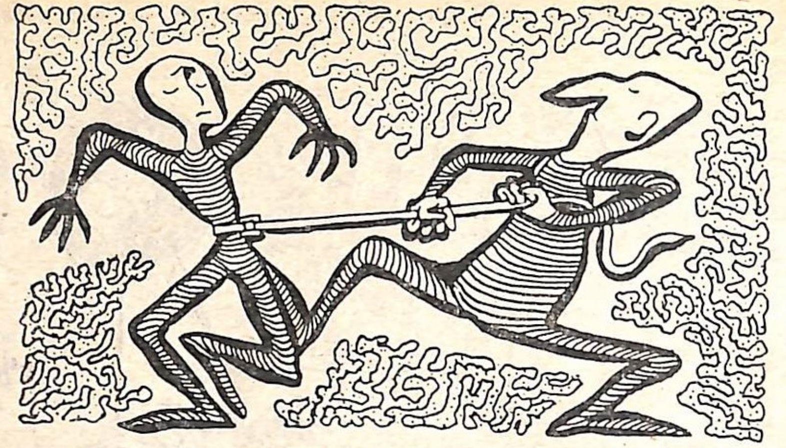
Aman sakın mutlaka bir şey düşürmek isteyen İstanbul senatörünün marifeti olmasın?

«Bir köylü, kızını kilosu bin liradan satışa çıkardı.» — Gazeteler —

— Babam but tarafından, yarım kilo istiyor amca!..

Sakatlar VERGİSİ

Şemsi Belli

İsrafla Savaş Derneği Genel Başkanlığından tebliğ edilmiştir: Bütçedeki delikleri kapamak, kalkınma plânının yollarını açmak ve memleketi çağdaş uygarlık ortamına ulaştırmak amacıyla kurulan derneğimiz, hepinizi saygı ile selâmlar, tüm vatandaşlarımızı bundan sonra yayınlayacağımız tebliğlerin anlam ve önemini kavramaya dâvet eder.

«İsrafla Savaş Derneği»nin 1 Numaralı Tebliği:

Derneğimiz Genel İdare Kurulu, salt çoklukla yapılan son toplantısında «Kemerleri Sıkınız!» sloganını oy birliği ile kabul etmiştir.

Dünya literatüründe büyük yankılar yarattıktan sonra ekonomik tarihe geçeceğine emin olduğumuz bu sloganı, her bültenimizin sonunda tekrar eylemekten büyük bir kıvanç duyacağız.

Kemerleri Sıkınız!

«İsrafla Savaş Derneği»nin 2 Numaralı Tebliği:

Sloganımızın rahatlıkla uygulanması için aldığımız kararları kamu oyuna sunmakla bahtiyarız:

a) Kemerlerini sıkacak vatandaşlarımızın pantalonları derneğimizin genel merkezinde yüzde otuz tenzilâtla ütülenecek, estetik formasyonun düzenine ayrıca dikkat edilecektir.

b) Fazla sıkmak suretiyle yüksek memleket menfaatlerini kendi menfaatlerinden üstün tutan saygı değer kemer sahiplerinin açtıracakları beher delik için kendilerine kura numarası verilecek ve zengin ikramiyeli büyük çekilişlere katılmaları sağlanacaktır. Genel Merkezimizdeki kösele zımbacıları, vatandaşların kemerleri için gecenin ve gündüzün her saatinde görevlerinin başında hazır bulunacaklardır. Delik açtırmak ücrete tâbi değildir.

c) Yağlı karınların ve cüsseli göbeklerin anatomik topoğrafyası üzerinde bilimsel araştırmalar yapan «Kemerleri Sıkma Komisyonu», bu kategorideki vatandaşlarımızın kamusal hizmetlerinin aksamaması için kendilerine öküz, domuz, manda, katır ve eşek derisinden imâl edilmiş çok dayanıklı kemerler ithalini münasip görmüş; bu konuda onlara faydalı olabilmek için yabancı memleketlerdeki büyük firmalarla yazışmaya başlamıştır.

d) Ayrıca bellerini inceltmek ve memleket kalkınmasında kemerlerini son deliğine kadar sıkmak istiyenlere birer kemer tokası hediye etmek üzere «İnce Belleri İnceleme Heyeti» seçimi yapılmıştır. Açık oy, gizli tasnif usulüyle yapılan seçim sonunda Genel Başkanın amcazadesiyle komisyon başkanının ortanca baldızının incelemelerde bulunmak üzere Amerikaya yollanması kararlaştırılmıştır.

Amacımız, sloganımız; sloganımız amacımızdır! Kemerleri Sıkınız!

«İsrafla Savaş Derneği»nin 3 Numaralı Tebliği:

İnce Belleri İnceleme Heyetimiz, Amerikaya varmış ve New-York'daki Aylavyu Kulübünün ince belli balerinleriyle ilk temaslarına başlamışlardır.

Kendilerinden aldığımız ilk raporlara göre balerin kızlar, bellerinin en dar kemerlere bile elverişli olmasının sırrını, Türk-Amerikan dostluğu içinde, 10.000 dolar gibi cüzi bir ücret karşılığında derneğimize satmayı kabul ve taahhüt etmişlerdir. Bu ücretin takas yolu ile ödenmesi için ayrıca çalışmaktayız.

İşbu kabul ve taahhüdü hukukî formüllere bağlamak ve satış aktinin kontratosunu düzenlemek üzere Maliye Bakanlığının tasvibi, Dışişleri Bakanlığının tasdiki ve Dernek Genel Başkanımızın da muvafakatiyle dokuz kişilik bir hukukçular ekibi, bu hafta Belgrad, Münih, Paris, Roma, Marsilya, Kapri, Madrid, Londra yolu ile Amerikaya hareket etmiştir.

İnce Belleri İnceleme Heyeti ve hukukçular ekibimiz en geç altı ay içinde görevlerini tamamlamış olarak yurda dönecekler ve memleketin plânlı kalkınmasına yepyeni bir yön vereceklerdir. Onların dönüşünü siz de bizim gibi umutla bekleyiniz sayın vatandaşlar.. ve... Kemerleri Sıkınız!

«İsrafla Savaş Derneği»nin 4 Numaralı Tebliği:

Derneğimiz büyük bir hızla gelişmekte ve bütün vatan sathına yayılmaktadır. Önümüzdeki ayın ilk haftasında Hakkârinin Şemdinli İlçesine bağlı Sakatlar köyünde «İsrafla Savaş Derneği»nin en son şubesi açılarak yurt çapındaki yayılışımız başarı ile tamamlanmış olacaktır.

Amerikadan olumlu sonuçlarla dönmüş bulunan İnce Belleri İnceleme Heyetimiz de Sakatlar köyündeki şubemizin açılışında hazır bulunacakları cihetle her iki mutlu olayı bir arada kutlamak üzere çok mütevazı bir program hazırlanmıştır.

Hudut kasabalarımızın ileri gelen beyleri, ağaları, şeyhleri törende hazır bulunacaklardır. Ayrıca hudut komşularımızdan İran ve Irak hükûmetleri de «İsrafla Savaş Derneği»nin açılış törenine dâvet edilmişlerdir.

Konukları ağırlamak üzere 500 porsiyon mantarlı piliç, 1500 şişe Skoç viskisi, 70 sandık taze ıstakoz, 30 kilo siyah havyar, 700 şişe şampanya, 5000 paket Amerikan sigarası, yeteri kadar konserve av eti,

Afrikada bir işçi ayda 3000 lira alıyor. — Gazeteler —

— Allah rızası için bir mektup!

kuru yemiş, mevsim meyvesi vesair yiyecek, özel nakliye uçaklarımızla Şemdinli'nin Sakatlar köyüne nakledilecektir. Gerek yiyeceklerin, gerekse bu şölen için İstanbuldan gidecek olan Zilton Restoran garsonlarının nakliyesini deruhte eden uçaklar, hava alanı bulunmayışı yüzünden ancak Van'a kadar sefer yapabileceklerdir. Yiyecek ve servis personeli Van'dan Şemdinliye Helikopterlerle gönderilecek, Sakatlar köyünün harman yerine iniş yapacaklardır.

«İsrafla Savaş Derneği» hesap işleri uzmanlığının verdiği rapora göre tören ve şölen masrafları olarak sadece dokuzyüz bin TL., yiyeceklerin ve personelin nakliye masrafları olarak da bir milyon yüz yetmiş yedi bin TL. harcanacağı tahmin olunmaktadır. Herhangi bir yolsuzluğa ve israfa meydan vermemek için törenin organizasyonu yukardaki rakkamlara uygun muhammen bedelle açık eksiltmeye konmuş, talip çıkmadığından Genel Sekreterimizin dayısı kızının eniştesine ihale edilmiştir.

Kemerleri Sıkınız!

«İsrafla Savaş Derneği»nin 5 Numaralı Tebliği:

Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz içindir! Bu söz çok önemli bir sözdür! Sakatlar köyündeki şubemizin açılış töreni ve kapanış şöleni devlet bütçesine çok büyük kamburlar ekliyeceğinden, saygı değer vatandaşlarımızın bu kamburu hükûmetle birlikte paylaşacağına asla şüphemiz yoktur. Bu konudaki güven duyğumuzdan cesaret alarak Maliye Bakanlığı ile işbirliği yapmış ve gerekli vergi tasarısını hazırlamış bulunuyoruz.

Sakatlar Vergisinin ana hatlarını aynen tebliğ ve ilân ederken, «İsrafla Savaş Derneği Sakatlar Köyü Şubesi»nin açılış töreni masraflarına mütevazı vergileriyle katılacak olan tüm yurttaşlarımızı kalbimizin derinliklerinden fışkıran en coşkun duygulanışlarla selâmlarız!

1 — İşbu ilân tarihinden itibaren Sakatçılarla alış veriş yapan cümle vatandaşlar, yukarda gerekçesi ve niteliği yazılı, aşağıda de özelliği ve miktarı kayıtlı vergiyi, taksitsiz ve vâdesiz olarak hemen ödiyecelerdir.

2 — Vergilerini peşin ödemeyen kimseler sakatat cinsinden hiçbir şey satın alamayacak, taşıyamayacak, bulunduramayacakk, yiyemiyecektir.

3 — Beyinsiz sığır başından 3, koyu başından 2, takım ciğerden 2, parça ciğerden 1, sığır yüreğinden 2, davar yüreğinden 1, işkembeden kilo başına 3, şirdenden 1, bumbardan 1, sığır paçasından 4, davar paçasından 2, her türlü beyinden 1, dil, dalak, koç yumurta, bağarsak yağı, baş etinden 1 TL. vergi alınacaktır.

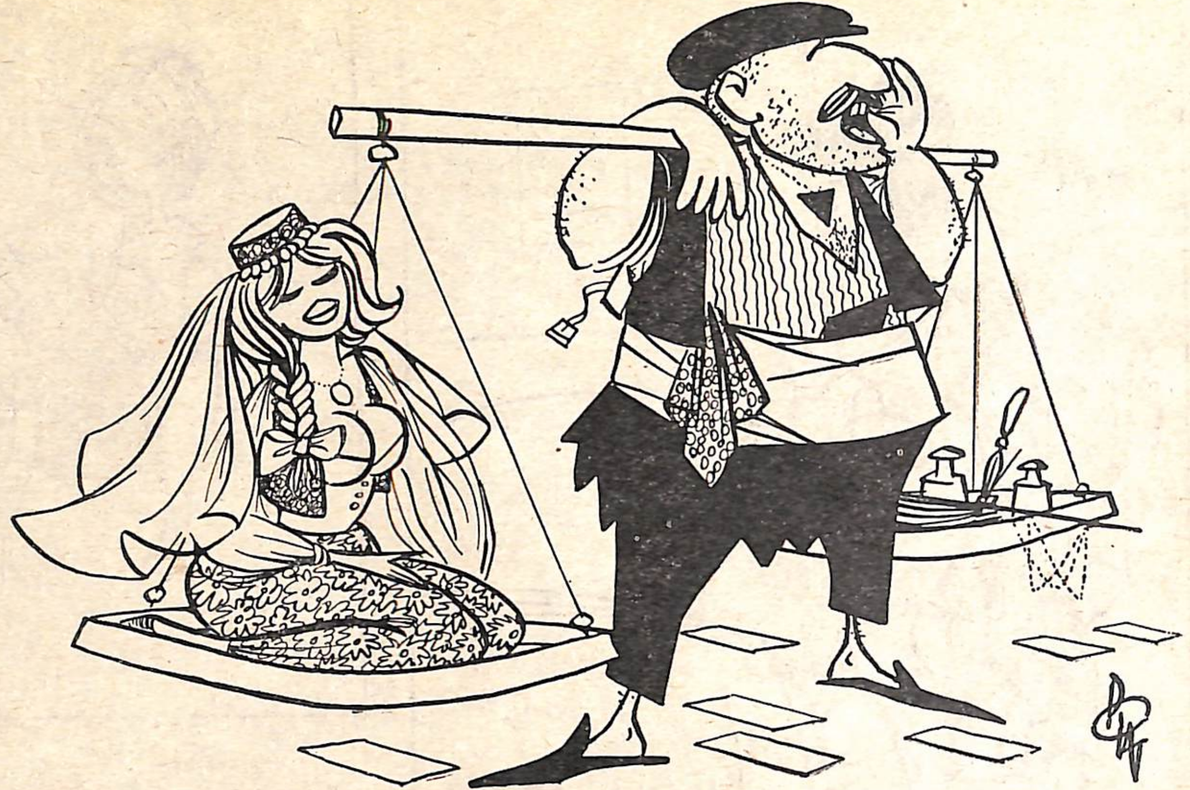
4 — İşbu verginin sosyal adalet kurallarına uygun olarak tüm mükelleflere eşit olarak uygulanmasında ilgililer büyük bir dikkat ve titizlik göstereceklerdir.

Aziz vatandaşlar!..

Bütçedeki delikleri kapamak, kemerinize yeni yeni delikler açmakla mümkündür!.. Kemerlerinizi sıkınız!.. Doksan beygir gücü bir kuv vetle sıkınız kemerlerinizi!.. Kemeı tokanızın zımbırtısını takacak delik kalmayıncaya kadar sıkınız!.. Delikler biter bitmez derhal «İsrafla Savaş Derneği» Genel Merkezine başvurabilirsiniz!.. Zımbacılar emrinizdedir!.. Hizmetinizdedir!.. Delik açtırmak ücrete tâbi değildir! Görevimiz vatandaşa her türlü kolaylığı göstermektir!.. Tekrar ediyoruz: Dişlerinizi sıkmayınız; kemerlerinizi sıkınız!..

Şemsi BELLİ

Bir köylü, kızını kilosu bin liraya satışa çıkardı!. — Gazeteler —

— Gaymaaah!..

BİR FİLM ÇEVRİLİYOR

— Yak Sofetleri!
— Söndür Sofetleri!
— Kamerayı ileriye al!
— Reflektörü ayarla!
— Kamera stop!

Sigara dumanıyla kaplı salon tıklım tıklımdı.

Villâ Ârif'te bir film çevriliyordu... Rejisör ağzında «Made in Havana» yazılı purosu, sağa sola emirler yağdırıyordu. Bu da 24 saatte çevrilip, vizyona giren filmlerden biriydi!.. Akustiği bir hayli tarihi olan salonun cephesi Boğaz'ın, güneşten pırıl pırıl parlıyan lâcivertsi sularına bakıyordu..

Salonda iki aktrist, bir aktör ve bir sürü figüran vardı. Başrolü oynıyan sarışın, ince yapılı kadının kıyafeti bir hayli dekolte, yardımcı aktristinki ise yarım dekolte idi!.. Aktör, gerilmiş, kasılmış, çember sakallı acaip kıyafetli figüranların ortasında oturuyor, burun deliklerîyle etrafı süzüyordu.. Bir film çevriliyordu... Aşk, ihtiras, kin, macera, namus, edep, hayâ, imân... v.s. filmi...

İsmini merak etmediniz mi? Sıkı durun adını söylüyorum: «Kimse Şaban Gibi öpemez!»

Film çevriliyor ve rejisör bangır bangır bağırıyordu:

— Yaklaş biraz daha!
— Kamera çalıştır!
— Yahu, divanın üstündeki örtüyü düzeltsene!
— Kızım sen de öyle armut gibi bakma be!

Dekor: Kocasını aldatan bir kadının kendi evinde, dostu olan gençle yaşadığı sevişme sahnesiydi.. Ama ne sahne!.. Ağzınıza lâyık!

Birden kapı ardına kadar açıldı.. Film icabı içeriye kocası geleceği yerde, annesi (sahiden) annesi deli gibi koşarak gelmez mi?..

Koptu kıyamet!

Koskoca, alâmet gibi kadın! Elinde bir Osmanlı şemsiyesiyle film çevrilen yere doğru koştu.. Kızı bunu görünce başladı feryada:

— İmdaaaaaat!.. Kurtarın beni!..

Annesi bağırır:

— Seni gözü köralasıca sürtük seni!.. Seni koca delisi seni kızgın köpek seni!.. Evden Hasbiyanım teyzene dikişe diye çıkarsın da sinema çevirmeye gelirsin haaa!...

Rejisör araya girdi:

— Aman hanımefendi sırası mı şimdi?..

Kadının tepesi atmıştı büsbütün:

— Sus! Seni katoloş herif seni! Güller gibi kızımı ayarttın da iyi yaptın diiiil mi?

— Kamera stop!

— Ben kamara mamara dinlemem, yürü kız eve!..

Birden, abajura çarpan şemsiye koskoca lâmbayı al aşağı etti. Ve ışıklar söndü...

— Ayyyyyy! Sıkma kalçamı bee!..

— Ah, baban bi duysa, kalpten gidiverir adamcaaz!

— Yak sofetleri!..

(Sofetler yanar, ortalık aydınlanır. Rejisör tekrar bağırır:)

— Paydooos!.. Toplayın ortalığı, paydooos!..

(Anne, sol eli kızının çıplak omuzunda, sağ elinde şemsiye öfkeyle havaya kalkmış, çıkarlar...)

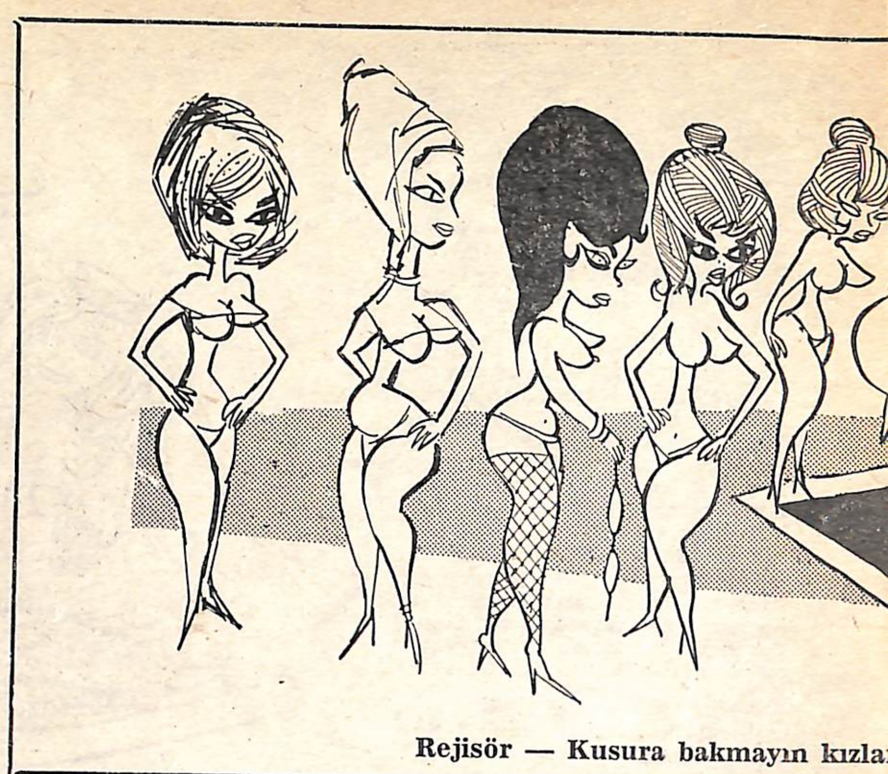
Ali Altan BATIREL

— Gel be birader, sen de bizim takımda açık oyna!

— Soyun şekerim, soyun... Yatak odam çok sıcak!

Rejisör — Kusura bakmayın kızla

Çapkın hırsız

Çapkın hırsızın biri beşinci katta bir daireye girer, karanlıkta duvarları yoklayarak giderken genç bir karı kocanın yatak odasında olduğunu farkeder, aklına kötü şeyler gelir... Cebinden bir tebeşir çıkarıp küçük bir daire çizdikten sonra, tabancasını kocanın burnuna dayayarak:

— Yataktan çık, şunun içinde ayakta dur, der... Eğer dışarı bir adım atacak olursan çivilerim, hiç bakmam...

Zavallı adam dediğini yapar ve hırsız da onun yerini alır... Sabah horozlar öterken zorlama sevgilisinin elini öperek geldiği yerden çıkar gider... Kadın o arada kocasının kasıklarını tutarcasına güldüğünü görür, hiddetlenir:

— Gözünün önünde karına yapılmadık kalmadı, der, sen orada gülüyorsun.

Adam kendini toparlamaya çalışarak cevap verir:

— Karıcığım, kızma, olanlara gülmüyorum... Bütün gece üç defa daireden dışarı çıktım da farketmedi enayi!..

— Lokman hekimin iye dediği ilâç mısın yavrum?.. Romatizmalarıma ne iyi geldin!

BENDEN BA

Bir hakiykat aşkıdır bellemiş g
Yenilir mi bu küçük kürekle b
Nasibin olunca da meşakkat'le
«Yaşanmağa değer mi bu cehen
Bir hakiykat aşkıdır bellemiş gi

Aklını kullan bira
Meyva yüklü dal
Külfetsiz kazancı
Oysa ki sen çiled
Bir hakiykat aşkı

Kendini ne imam'a sevdirdin, ne
Taşla cevap verdiler dağıttığın
Bağ verdiğin dostlardan, yanıl d
Seyreyle, ne acıklı öğütler dinliy
Bir hakiykat aşkıdır bellemiş gi

Kafa tutmak böy
Talip olan mı var
Bak bir kere savu
Havanda su döm
Bir hakiykat aşkı

NE İDİ YAHU?

Kadın kocasına tembihatta bulundu.

— Daireye giderken, temizleyiciye verdiğim mantomu alıver. Numarası yüz yirmi sekiz olacak. Unutma sakın yüz yirmi sekiz...

Adam yola çıktı. Bir taraftan da numarayı tekrarlıyordu.

— Yüz yirmi sekiz... Yüz yirmi sekiz... Yüz yirmi...

Sonra birden durdu. Kafasını yukarı kaldırıp düşündü.

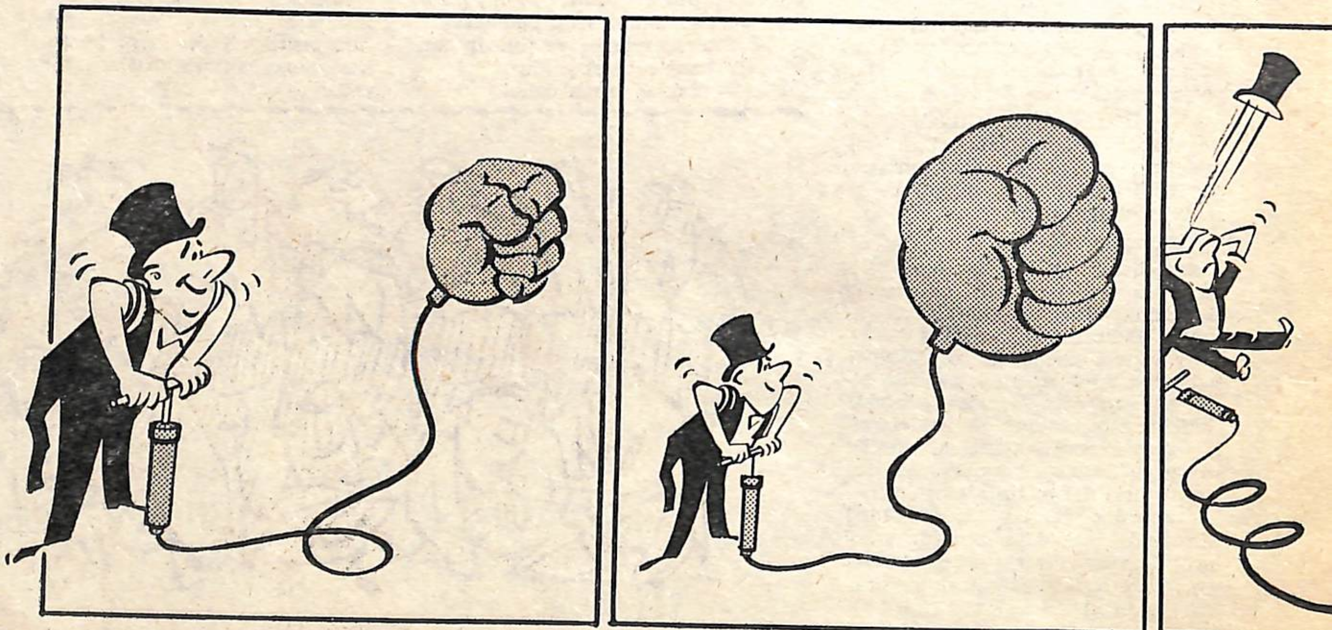
— Allah Allah!.. Bu yüz yirmi sekiz neydi yahu?..

* * *

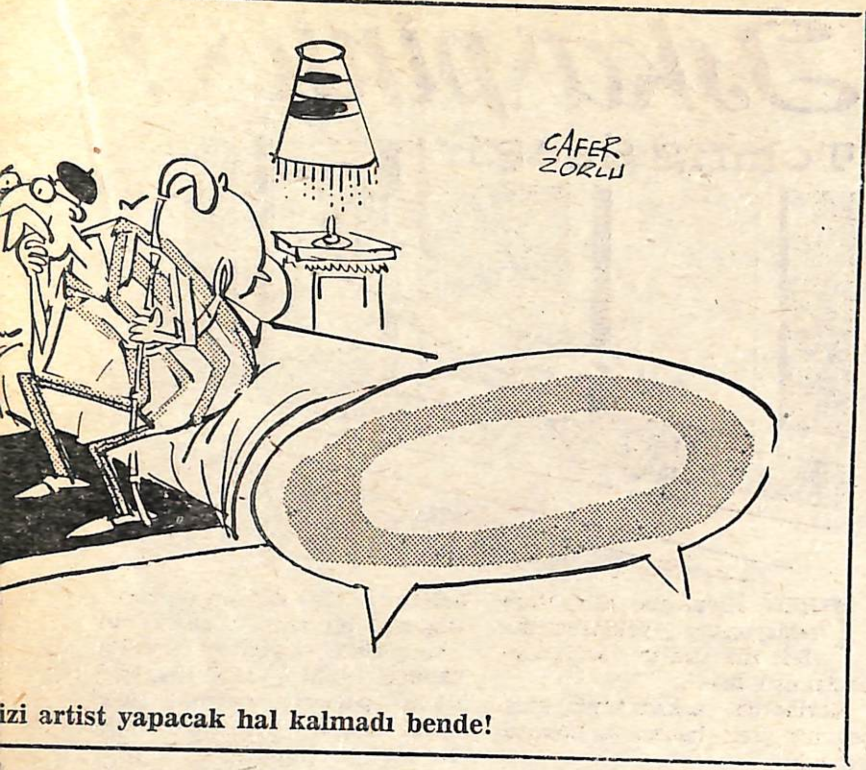
NE YAPAYIM?

Adam karısının düşüncesiz para harcamasına kızıyordu, eline faturaları almış ağzına geleni söylüyordu, zira bir yandan da elektrik, su parası, bakkalın borcu sıkıştırıyordu... Kadın da müdafaa olarak:

— Ne yapayım hayatım, diyordu, ayın sonu gelmeden paranın sonu geliyorsa, kabahat bende mi?...

Yazısız h

izi artist yapacak hal kalmadı bende!

NA SİTEM

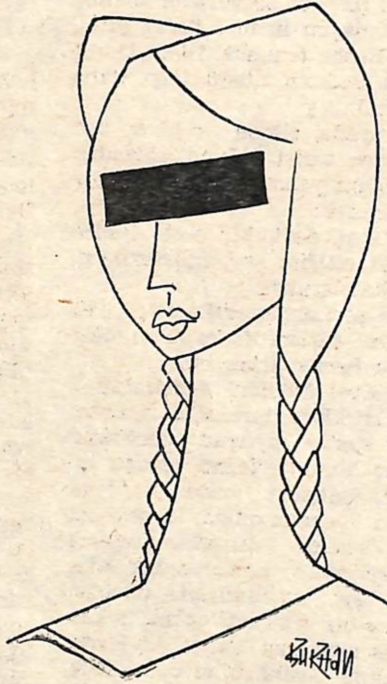
orsun:
ıntı?..
ntı:
?» diyorsun..
rsun!

trafına biraz bak:
silkeleyen dangalak
nerdeyse çatlıyacak!
mum gibi eriyorsun,
pellemiş gidiyorsun!

met'e,
te...
lkım iste,
ın,
rsun!

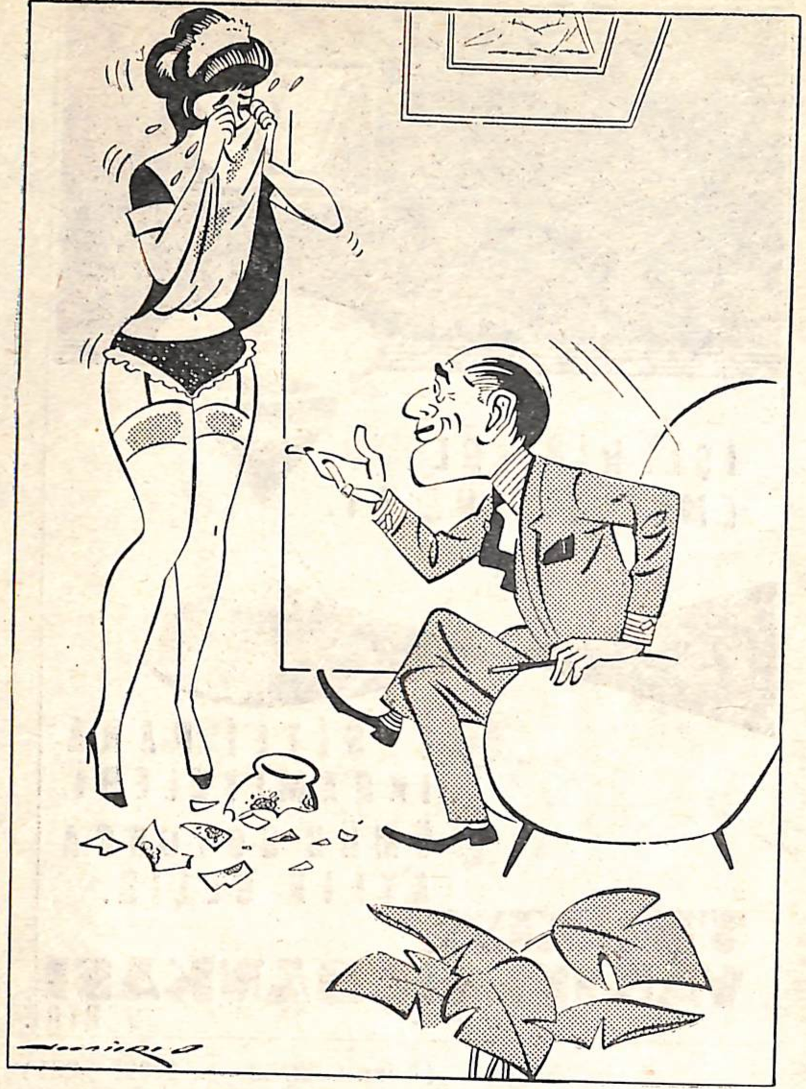
fermancı'ya, ferman'a,
eslenip, uyarmana?..
kaldırdığın harmana:
gönül yorgun, sen yorgun,
pellemiş gidiyorsun!..

Şahap GÜRSEL

Günün salgın hastalıklarından:

Yüz karası!

— Ağla kızım, ağla... Açılırsın!..

Kusurlu kadın

Kokteylde uzun zamandır birbirini görmemiş iki akadaş karşılaştılar.

— Ben evlendim biliyor musun? dedi birincisi. Gel de sana karımı takdim edeyim!.

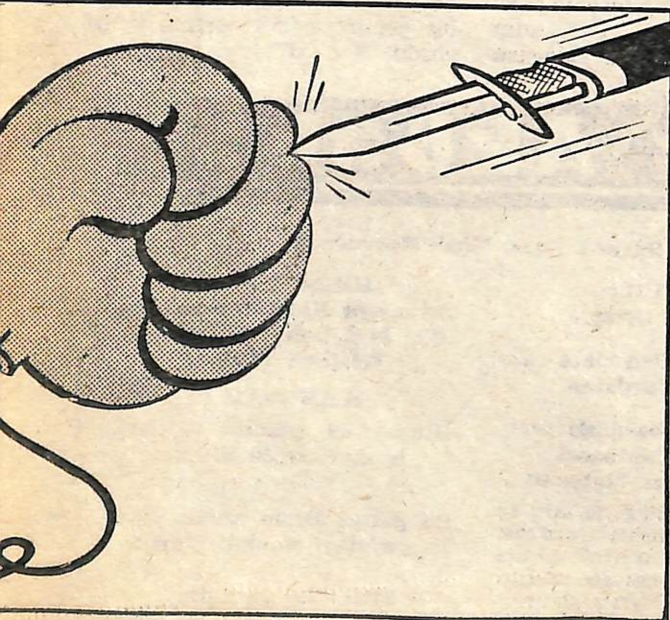
Takdim işi sona erdikten sonra bir köşeye çekildiler.

— Gücenme ama dedi öteki, karının birçok kusurları var, meselâ topallıyor, kekeliyor, üstelik şaşı da...

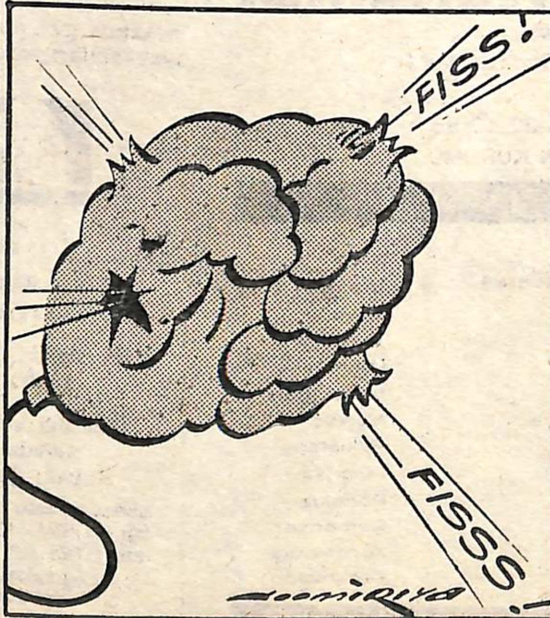
— Öyledir, öyledir! Ne diye alçak sesle konuşuyorsun canım? Sağırdır bizi nasıl olsa duymaz!

GEÇİM

— Ne ile geçiniyorsun?..
— İç istikrazla... Ya sen?
— Ben de dış istikrazla... Allah eksik etmesin, bizde tanıdık çok!

e!

NE İYİ!

Yaşlı adam, genç bir kıza aşkını itiraf ediyordu. Söyledi söyledi, ne Akdenizin pırıltılı göğünü, ne tepsi gibi parlayan ayı, ne de kuş cıvıltılarını bıraktı. Sonunda nefes alıp durdu. Şaşkınca kıza baktı.

— Peki ama siz hiçbir şey demiyecek misiniz?..

Kız duraladı, sonra sevinçle.

— Ne iyi dedi, bana babamı hatırlatıyorsunuz!..

* * *

GÜZEL SAÇMALAR

* Sevgilim!. Eğer sen benim olsaydın, bütün dünya benim olurdu. Fakat buna imkân yok. Çünkü dünyayı idare etmek o kadar güç ki!..

* Kadınların zamanla yaşlanıp çöktüklerini gördükçe, içimden şöyle demek geliyor:

«Erkeklerin en büyük talihsizliği, karılarını konserve yapabilmek imkânına ulaşamamış olmalarıdır!»

* Hayat kırkında başlarmış. Doğru.. Bir işe başlamak, yarı yarıya o işi bitirmek demektir!..

İŞLERİNİZDE
EMNİYET SÜR'AT.

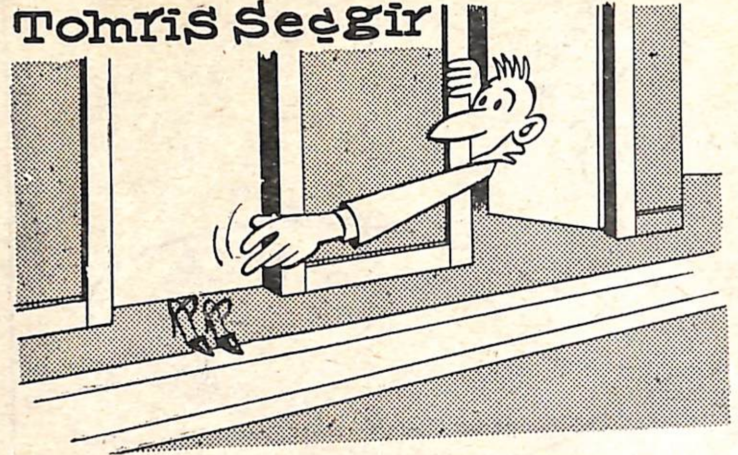
ÇEŞİTLİ PARA
İKRAMİYELERİ.
ÖMÜR BOYUNCA
AYLIK GELİR.

TÜRKİYE
VAKIFLAR BANKASI
VERİR

(Basın: 22153—A. 13390—231)

İskarpinler!

Tomris Seçgir

TREN «Boulogne - Sur - Mer» istasyonuna yaklaşıyordu. Tek tük ışıklar seçilmeye başlamıştı bile!...

Koridorda arkadaşımla gideceğimiz otel hakkında konuşuyorduk:

— Bir otelde her şeyden önce yatağa ve çarşaflara bakmalı, en iyi fikri onlar verirler dedim.

Arkadaşım hemen itiraz etti:

— Bence temizlik işleriyle uğraşan kadının üstü başı daha mühim!...

O sırada, elinde rehber, her halinden turist olduğu anlaşılan bir adam yanımıza yaklaştı, gülümsiyerek:

— Ben, dedi, bir otele inince dikkat ettiğim şey, müşterilerin ayakkabılarıdır!

Bir şey anlamadığımızı, yüzümüzün, şaşkın ifadesinden okuyunca hemen ilâve etti:

— Evet öyledir! Cilâlanmak için koridora bırakılan ayakkabılar içerde uyuyan sahibinin bütün hususiyetlerini ortaya çıkarır. Pasaport kadar kat'î ve doğru konuşur onlar. Meselâ iri yarı, keyfine düşkün, geceleri yüksek sesle horlıyan bir adamın, aşk mırıltılarıyla uyuyan geveze bir yeni evli çiftin, bekâr bir iş adamının hangi odalarda yattığını ayakkabılarını görür görmez size kat'iyetle söyliyebilirim.

Yabancı adam gözlerinde garip ışıltılarla, devam etti:

«Ama bütün bunların yanında, hani şu ufacık, dokunsanız kırılacakmış gibi duran zarif kadın ayakkabıları vardır ya? Doğrusu onların seyrine doyum olmuyor! Düşünün bir kere o, çıtkırıldım iskarpinleri giyen zarif ayaklı kadınla, bekâr yatağınızın yastığını paylaşıyorsunuz! Bunu hayal etmek bile, bana başka bir zevk veriyor!

Arkadaşımla beraber,

— Anlaşılan hayaliniz pek geniş! dedik,

Hemen itiraz etti:

— Hayal falan değil, bal gibi hakikat. Bu yolda yaptığım tahminler beni hiçbir zaman yanıltmadılar. Evet yalnız bir kere! İtiraf etmeliyim ki benim için muazzam bir sürpriz oldu. Bakın anlatayım size:

«Hovre'a bir gece yarısı inmiştim. Şehrin en büyük oteline gittiğimde orasını da «Nuh'un gemisi» gibi tıklım tıklım buldum. O akşamüstü limana demir atan Amerika Transatlantiği olanca yolcusunu şehre fırlatıp atmıştı sanki... Boy boy, renk renk insanlar bu sakin liman şehrini doldurmuştu. Gözlerinden uyku akan bir hizmetçi bana 5 numaralı odayı açtı. Kabul etmemek aklımdan bile geçmedi, bir an evvel pantalonumu çıkarıp kendimi yatağın ılık kucağına bırakmak istiyordum. Yalnız uykuya dalmadan evvel yapacağım bir iş vardı! Tahmin edeceğiniz gibi ayakkabılara bakmak!... Hizmetçi gittikten sonra kapımı aralıyarak koridora bir göz attım. Bulunduğum 1. kat, alçak tavanı, karşılıklı muntazam dizilmiş ufacık kapılarıyla bir geminin koridoruna benziyordu. Her iki tarafta ayakka-

REKLÂMLARINIZ İÇİN

"BASIN İLÂN KURUMU"

Genel Müdürlük
Cağaloğlu, Türk Ocağı Caddesi No. 1
İstanbul
Telefon: 22 43 84 - 22 43 85
Telgraf Adresi: BASIN KURUMU

ŞUBELER	DIŞ MUHABİRLER	
İstanbul	A.B.D.	İsveç
Ankara	Almanya (Federal)	İsviçre
İzmir	Almanya	İtalya
Adana	Avusturya	Japonya
Bursa	Avustralya	Lübnan
Diyarbakır	Belçika	Macaristan
Erzurum	Bulgaristan	Norveç
Eskişehir	Çekoslovakya	Pakistan
Konya	Danimarka	Polonya
Zonguldak	Fransa	Portekiz
	Hollanda	Romanya
	İngiltere	Yugoslavya
	İspanya	Yunanistan
	İsrail	

(Basın: 22095—232)

Akbaba

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ: Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden: Kadri Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer: Akbaba Matbaası
Kapak: Şaka Matbaası

Abone bedeli: Yıllığı 50, Altı aylığı 25 lira. Yabancı memleketlere yıllığı 100, altı aylığı 50 lira. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak masrafı ayrıca alınır.

İDARE YERİ: Divanyolu Klodfarer caddesi, No. 8-10 Daire: 3. İstanbul
Telefon: 22 18 11

İLAN FİATI: Kapak içi, santimi 20 lira, iç sayfalar 30 liradır.

Bu gazete Basın ahlâk yasasına uymayı taahhüt etmiştir.

Fiatı: 100 kuruştur.

bılar nöbetçiler gibi sıralanmışlardı. Hayatını ayakkalarına bağlamış insanlar hemen belli oluyordu. Ufak iskarpinler, fransızlara, belki de ingiliz kadınlarına atti.

Ama hepsi sahiplerinin fazla meşguliyetinden ihmale uğramışlar, deforme olmuşlardı. Bu dram hiç değişmeden her kapıda oynanıyordu. Gözlerim birden 3 numaralı odanın önüne, orada duran bir çift zarif İtalyan iskarpinine takıldı. İğne topuklarının üzerinden, seyahatin, tesadüflerin, bu otel koridoruna topladığı kargaşalığa tepeden bakıyordu. Buraya nasıl gelmişlerdi? Şeytanın parmağı olsa gerekti! Onları hayalimde ipek yastıklar üzerine yerleştiriyor, orada seyrediyordum.

«Kısacası bu zarif ayakkabıların tanımadığım sahibine ansızın âşık olmuştum!

«Ertesi gün gözümü açar açmaz onları aradım ama bulamadım. Sahibi erkenci olmalıydı. Eh, bundan sonra ben de öyle yapacaktım! Zarif ayaklı kadınla karşılaşmak için çareler düşünmeğe başladım.

«Kahvaltıyı belki bir şey öğrenirim ümidiyle otelde yaptım. Aman Allahım! O ne kargaşalıktı! Transatlantiğin kaptanından tutun da rahibine kadar herkes orada toplanmıştı. Çok az kadın vardı. Ama ne kadınlar? Gözlerim tam karşımda oturan alman öğretmenle, ilerdeki iki yaşlı kız arasında mekik dokuyor, ama bir türlü o güzel ayakların sahibini bulamıyordum.

«Tabiî bu arada kaptanın yanında oturan ve zürafayı andıran İngiliz kızı düşünmek bile istemiyordum. Sağımda oturan pamuk tarlasından çıkmış kadar şişman, çok şık ve o derecede boyalı zengin kadını unutuyor muydum acaba?

«Hayır, hayır, meçhul sevgilim yemeğini burada yemiyordu! Onun gıdası aşktı! Ne yapmalıydım?

«Bir mektup veya romantik bir pusula yazmayı düşündüm. Bu hususta oldukça kaabiliyetli sayılırdım. Güzel kadın onu bulunca.........

«Allaha çok şükür ki âşıklık, mantığımı alıp götürmemişti. Birden pusulanın ancak ayakkabıları boyayan kızın eline geçebileceğinin düşündüm ve...

«Âni bir kararla bu zarif iskarpinleri alıp, güzel sahibesi uyanınca iade etmek kararıyla odama getirdim. Bütün gece rüyalarımı meçhul dilberin sarı saçları ışıklandırdı!

«Şafak sökerken iri konuşmalar, sonra muazzam bir gürültü otelin koridorunda yankılar yaptı.

«Kulağıma gelen sesler hayvanat bahçesindeki papağanların konuşmasından berbat, karmakarışık şeylerdi.»

Öfkeyle kapıyı açtım:

— Bu ne rezalet? diye bağırdım, sabah karanlığı!

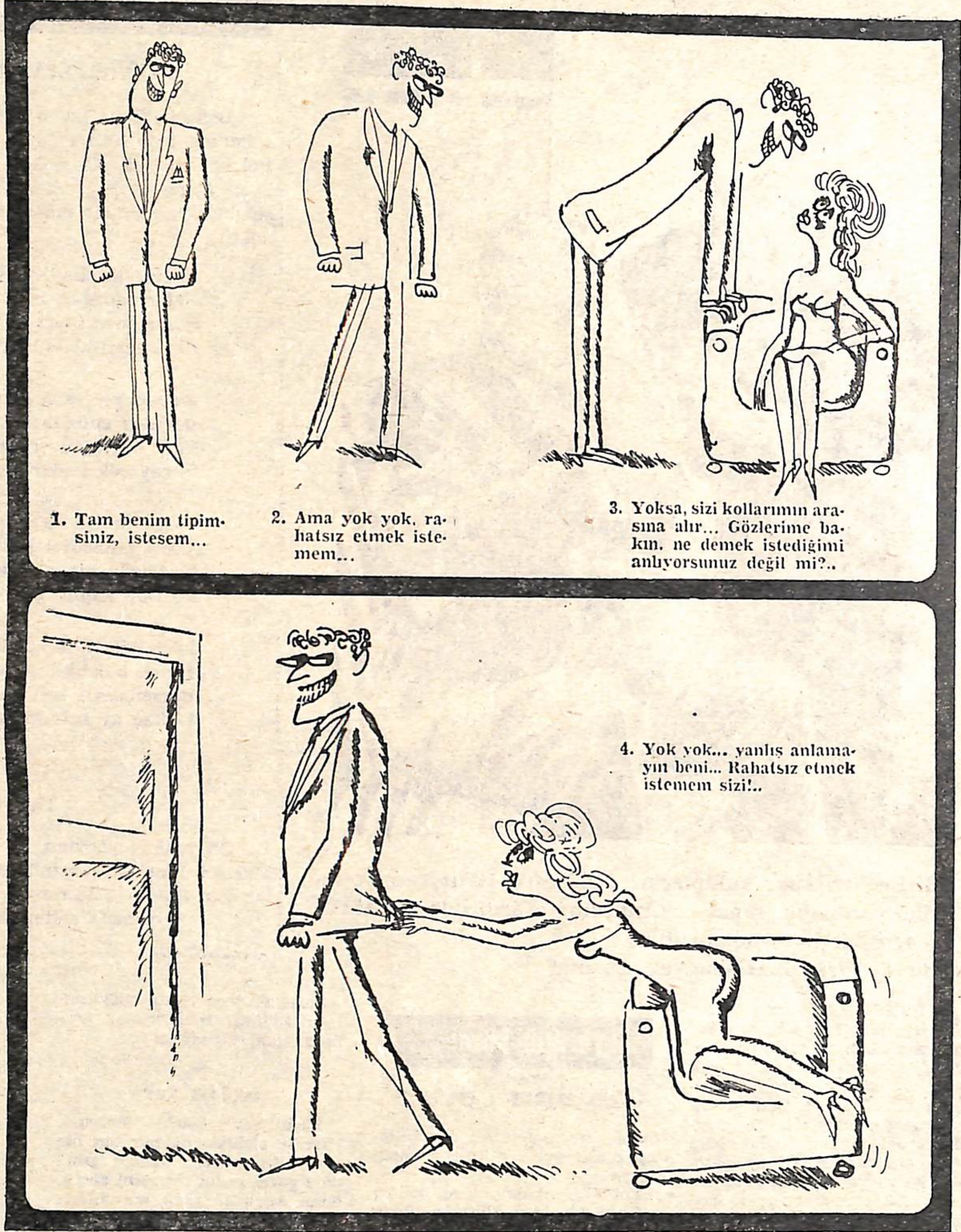
Rüyalarımı ışıklayan sarışın kadar tatlı bir hizmetçi kız, ağlamaklı bir sesle:

— Ah mösyö, dedi, sormayın... Üç numaradaki zenci kadının iskarpinleri uçmuş kapının önünden... Nerdeyse gemiyi kaçıracakmış!

Çeviren:
Tomris Seçgir

Erkek İsterse!..

1. Tam benim tipimsiniz, istesem...

2. Ama yok yok, rahatsız etmek istemem...

3. Yoksa, sizi kollarımın arasına alır... Gözlerime bakın, ne demek istediğimi anlıyorsunuz değil mi?..

4. Yok yok... yanlış anlamayın beni... Rahatsız etmek istemem sizi!..

* * *

Yanlışlık

Ceza Mahkemesinde, bir salonda:

— M. Durant, on sekiz milyon çalmaktan sanıksınız. Müdafaa için söyleyecek bir şeyiniz var mı?

— Açtım, hâkim bey!

Lüzumu kalmazdı

Küçük Jojo o gün büyük annesi ile konuşuyordu. Bir ara:

— Düşündüm, dedi, kadınlar bu dünyada en işe yaramayan mahlûklar...

Anneanne torununun bu boyundan büyük lâfına içerlemişti, belli etmemeğe gayret ederek cevap verdi:

— Öyle diyorsun ama, kadınlar olmasaydı erkeklerin pantalonlarının düğmelerini kim dikerdi?

Jojo yukardan bakan bir eda ile söylendi:

— Kadınlar olmasaydı erkeklerin pantalona ihtiyaçları kalmazdı ki...

Yedi yıllık plân

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetlerinde bir okulda, öğretmen küçük İvan'ı derse kaldırdı ve:

— Amerika hakkında ne biliyorsan söyle dedi.

— Amerika, her sene milyonlarca yeni işçinin ortaya çıktığı ve en sonunda çoğunun açlıktan geberdiği bir kapitalist memlekettir; öğretmenim!

— Çok güzel İvan! Şimdi söyle bakalım! 7 yıllık plânımız hakkında ne biliyorsun?

— 7 yıllık Sovyet plânının bir tek gayesi vardır; Amerikayla aynı seviyeye gelmek!...

Dünden BUGÜNE

DERLEYEN: Kudret Sinan

— Bizim kızı spor kulüplerine yazdırdık, hayır cemiyetlerine yazdırdık, sanat enstitülerine yazdırdık, bir türlü zengin bir koca bulamadık...

— Bir de Halk Partisine yazdırsanız!

Eski Şiirde Mizah

Manzum dilekçe

Birinci Dünya Savaşı'nda halk büyük yiyecek sıkıntısı çekerken, iaşe Nazırı Topal İsmail Hakkı Paşa'ya çatanlar bol bol un, yağ, süt, şeker, gibi şeyler buluyorlardı. Şair Fazıl Ahmet Aykaç; Rıza Tevfik Bey'in bir şiirine nazire şeklinde yazdığı bir manzumeyle, bu durumu şöyle hicvetmişti:

Dediler ki şimdi yürek dağlayan
Nafile yorulur, hem aç kalırmış;
Fakat huzurunda bir el bağlayan,
Hem yağ bulabilir, hem gaz alırmış.

Bu sebeple sana olup ta bende
Derya-yı cuduna dalmaya geldim;
Yani dağıtılan erzaktan ben de
Ölmeyecek kadar almaya geldim.

Avutuldumsa da hoş yalanlarla,
Akına gitmedim boş plânlarla,
Ve bugün bir sürü aç kalanlarla
Birleşip kapını çalmaya geldim.

İşler iyileşti ama gitgide,
Ne un bulabildim, ne de bir pide.
Binaenaleyh ben devlethanede
Birkaç ay misafir kalmaya geldim..

※

Tarih mısraı

On yedinci yüzyılın sevilmiyen vezirlerinden Gürcü Mehmet Paşa sadrâzamlıktan azledilince, zamanının adsız bir şairi bu olaya şu mısraı tarih düşürmüştü:

«Nerdiban-ı saltanattan düştü Gürcü tarkadak..»

Tarihte Mizah

Cevaba cevap

Bilindiği gibi on altıncı yüzyılda Yavuz Sultan Selim, on yedinci yüzyılda da Dördüncü Murat, İran'ı iki büyük yenilgiye uğratmışlardı. On sekizinci yüzyıldan bu yana iki ülke arasında devamlı bir dostluk kuruldu. Bu dostluk hâlâ devam etmektedir. Yalnız on sekizinci yüzyıl sonlarında, bir ara, küçük bir sınır anlaşmazlığı olmuş, bu da tarafların müzakeresi sonunda çözümlenmişti.

On sekizinci yüzyıldaki bu sınır müzakerelerine bizden Arifî Paşa, İranlılardan da Zülfikâr Han adlı iki diplomat katılmıştı. Arifî Paşa, barışçı, tatlı dilli, uysal bir tipti ama Zülfikâr Han böyle değildi. Daima işi yokuşa sürüyor, sanki kasten geciktiriyordu. Ayrıca pek yüksekten atan, kibirli bir tutuma sahipti.

Bir gün, konuşmalara ara verilmiş, öğle yemeğine oturulmuştu. Konu dışı konuşuluyor, hoşbeş ediliyordu. Zülfikâr Han'ın, nereden aklına gelmişse, soracağı tuttu:

«— Acaba şu anda padişahınız ne işle meşguller?»

Arifî Paşa saflıkla:

«— Şimdi istirahat zamanı olduğuna göre, tahmin ederim ki, padişahımız güzel kızlar ve kadınlar arasında biraz saz çaldırıp dinleniyor, eğleniyor olmalıdır.»

Yollu bir cevap verdi ve bu sefer de kendisi Zülfikâr Han'a İran hükümdarının neyle meşgul olabileceğini sordu.

Zülfikâr Han, Türk delegesi kadar özden değildi. İşe azamet te karışınca, cakalı bir tarzda:

«— Bizim şahımızın pek öyle zevke, eğlenceye ayıracak zamanı yoktur. Şeklinde konuştu. Bu sebeple, çok kuvvetle tahmin ederim ki, şu anda o kılıç yapmakla meşguldür.»

Bu cevap yesiz ve kabaydı. O sırada, Arifî Paşa'nın divan kâtibi olarak, mecliste bulunan ilerinin sadrâzamı Rağıp Efendi; dayanamadı. Ünlü kılıç çeşitlerini soruyormuş gibi yaparak, fakat aslında kelimelerin üstüne basa basa:

«— Efendim; şah hazretleri hangi tip kılıç yapmakla meşguller acaba? Dedi. Selimî kılıç mı, yoksa Muradî kılıç mı?»

Sorudaki ince ve acı imayı anlıyan Zülfikâr Han susmuş, utanarak önüne bakıyordu.

※

Kolayı var

Yirmi Sekiz Çelebi Mehmet, Paris'te elçilikle bulunurken bir gün · Her vakit olduğu gibi · dört güzel kadın çevresini almış, onun ağzından girip burnundan çıkmağa başlamışlardı. Bir ara iş rekabete döküldü. Kadınlardan biri:

«— Haydi efendim, dedi, size bir soru soralım. Eğer içimizden biriyle evlenmek gerekseydi acaba hangimizi seçerdiniz?»

Yirmi Sekiz Çelebi, kadınların dördünün de hatırını kırmak istemiyordu:

«— Dördünüzü de birden seçerdim.»

Diye kestirip attı. Ama kadınlar isyan ediyorlar:

«— A imkân var mı? Dört kadını birden alamazsınız ki!.»

Diyorlardı ama, Çelebi işi derhal şeriatça çözümleyiverdi:

«— Alırım güzel madamlar alırım; bizim dinimizde bir erkeğin dörde kadar alması câizdir, yeter ki siz sızıltısız gürültüsüz birbirinizle geçinmeğe söz veriniz hemen..»

Fuzulî :
İymiş hilâli üstüne tarfı külâhını,
Çok dilşikestenin göğe yettürmüş âhını
Gördüm yüzünde halkai zülfü siyahını!

Peri kızı ile Çoban Hikâyesi

Orhan Seyfi Orhon

Hakan - düşünür biraz -
Der: Bu doğru olamaz!
Senin gibi güzel kız,
Daima böyle yalnız,
Dağ başında yaşar mı?

Kız der ki: Çare var mı?
Ben bir eşsiz güneşim,

Gösterin nerde eşim?..
Sevenler beni belki,
Şu geniş göklerdeki
Yıldızlardan daha çok,
Fakat istediğim yok.

İnanın buna siz de;
Bulunmaz içinizde.

Hakan der ki: Ne zarar,
Bulunmazsa da, arar;
Şüpheden kurtuluruz.
Sen cevap ver, buluruz
İstediğini belki...
Kız der: O halde peki!
Kimlerse beni seven,
- Haber verin şimdiden -

Deneyim onları ben
Bir sihirli oyunla.

İçlerinden bana kim
Cevap verirse.. benim
O, olacak sevdiğim;
Ben yaşarım onunla!

Bu haber, dalga dalga
Dağılır ortalığa.
Âşıklar; uzak, yakın
Yollardan akın akın
Gelirler.. zavallılar,
- Hep birden genç, ihtiyar -
Kapılıp ümitlere;
Toplanırlar bir yere.
Peri kızı, güzel kız:
Ufka doğan bir yıldız
Gibi, yüksek bir gurur
İçinde gelir, durur.

Silkinince ansızın,
Değişir şekli kızın:
Kuş olur, çiçek olur,
Bazı kelebek olur.
Bir gül olur açılır,
İnci olur saçılır...
Bir buluta bürünür;
Bin şekilde görünür..

Âşıkları hep birden,
Şaşırıp kalır buna..
Bulunmaz cevap veren
Bu sihirli oyuna.
Kız: «Artık ne çare!» der;
Hakana veda eder.
Ayrılacağı zaman;
Ta uzaktan bir çoban
- Gözleri dolu yaşla -
Helecanla, telâşla
Koşar; huzura girer:

«Ruhsat olursa eğer,
«Taliimi deneyim!
«Sormayın; kimim, neyim..
«Bir sevda havasile,
«Bir hicranın yasıyla
«Aşarak yüce dağlar,
«Gezerken diyar diyar;
«Ansızın bu haberi
«Duyunca döndüm geri.
«Bir sevinçli duyguya
«Kapıldım.. gönül bu ya!»

Hakan der ki o zaman:
Küstahlık etme çoban!
Bu kız senin ufkuna
Doğacak güneş değil.

Bir zavallı çobana
Lâyık olan eş değil.
Doğrusu şu teklifin
Bu peri kızı için
Bir lekedir, bir züldür.

(Bitmedi)

BİR MİRASÇI ARANIYOR!

AZİZ NESİN

— 47 —

— Sekizincide kanmazsa dokuzuncuda kanar. Nerden biliyorum? Çunkim bendeniz çok kari kandirmiş ve hâddim olmıyaraktan baştan çıkarmışımdır. Ep erkeğiz. Başımızdan çok geçti malûm ya... Kendimi metetmek gibilerden olmasın, tav etmişimdir çok karıları... Beyfendi, ben var ya ben, söylemesi ayip, çok bir kıskanç adamımdır.

Bilirim bir karı ki, bir zaman vardı dalgamız. Bana anlatmıştır bir hikâye meselâ... Karının kocası kafası ep esap kitap ile dolu olduğundan uğraşamamış karısıylan... Başını boş bırakmış. Yok vallahi karıda bir kabahat...

Adamın kafasında çok mühim bir cebir mi ne meselesi varmış. Bir türlü efendim çözemiyor adam meseleyi... Erif bir gün tarifesini bozmuş, zamanından önce eve gelmiş. Karı da zavallı şaşırmış ne yapacak, evdekini sokmuş efendim, gardolaptan içeri... «Sen» demiş, «biraz burda istirahat et, ben şimdik kocamı uyuturum.» Erif çıplak, yok zamanı elbise giyecek... Boyle işler, er erkeğin başında gelir meselâ... Ep erkeğiz, biliriz, malûm ya... Kadın, erifi dolaba sokuncaz «Aman» demiş «olur da kocam seni yakalarsa, al şu kâğıtları, bunda kocamın matematik meselesi vardır. Hemen kendisine gösterirsin.»

Adam içeri giriyor. Demek, bey biraderim, adamın içine doğmuş, içeri girmesiylen, doooğru, efendime söyleyim, gardolabın kapısını açıyor kim, soyunup da elbisesini, picamasını giyecek... Ne açsın, bir de bakıyor kim, karşısında dimdik bir erif, em de çirilçiplak... Adama «Beybirader, sen kimsin?» diye sormadan, o matematik meselesi angi meseleyse, adama kâğıtları uzatıp, başlıyor o meseleden anlattirmaya... Deme, affedersin, zanpara da biliyormuş matematikten... Bak bak sen, bu zanparalık zenatinde er bir bilgi lâzım geliyor zamanında insana... Kocası bakıyor ki, karşısındaki erif, matematikte derya... Adam, gardolabı mardolabı unutup «Aman beybirader, gel şu matematik meselesinin içinden birlikte çıkalım. Hay Allah senden razı olsun» diyerek, zanparanın elinden tutuyor, koltuğa oturtuyor. Zanpara don gömlek titriyor soğuktan. Ama kocanın gördüğü yok bir başka şey...

Benim başıma da bir iş gelmiştir bir zaman... Haydi içelim...

— İçelim...

Nerde bu Betüş... Beni bu deliyle başbaşa bırakıp gitti.

— Betüş ilen evlenmeden önce benim vardı başka bir karı... Ayıptır söylemesi, siz yabancı değilsiniz çunkim de anlattiriyorum. Yataktayiz. Kulağıma tıkırtılar geliyor, odanın içinde bir tıkır tıkır... Fare desem olamaz, neden çunkim, yapyeni apartmanda yok bir delik... Deliksiz almışım. Bu fareler angi delikten giriyorlar?.. Bulsam bir delik, tıkayacağım. Ertesi akşam, gene tıkırtı... Baktım olmayacak, en seçme avcı kedilerden altı tane aldım.

Otomobille kedileri getirip, saldım evden içeri... Canavar gibi kediler, üç gün de aç bırakılmışlar, fare değil, köpek yakalasalar parçalayıp yiyecekler. Affedersiniz, siz yabancı sayılmazsınız biz yattık yatağa. Bendeniz uyumuşum. Uykumun arasında bir kedi miyavlamasıylan sıçradım. Bir de baktım efendim, yatakta kari yook. Bre aman... Bir bağırdım, karım koştu geldi. «Neredesin?» dedim ama çok sert dedim. Çünkim kızmışım, geberttireceğim. «Ben uyur-gezerim, gece yataktan kalkıp geziyorum. Allah vermesin, çok kötü bir hastalık» dedi. Öyleysam nedir kedi bağırır?» dedim. «Uykuda gezerken kedinin kuyruğuna basmışım» dedi. Biz efendim yeniden yattık affedersin. Ama durmaz kedilerin bağırması, uyuyabilirsen uyu... Yahu yoksam bu kediler efendim açlıktan birbirilerini mi yiyorlar? Er gece er gece böyle... Baktım olmıyacak, kedileri bıraktım sokakta. Kediler efendim canavar olmuş, az kalsın mahallede canlı adam bırakmıyacaklardı. Neysem uzatmıyalım, hususi bir kapan yaptırdım ama ne kapan... Yatak odasına koydum kapanı... Velâkin durmiyor tıkırdı. «Kari, nedir bu tıkırdı?» dedim. Dedi «Faredir.» Eh, faredir faredir. Elbet fareyse girecek kapanda... Velâkin başladı em tıkırdı, em de fısıltı... «Aman bayan, şimdi da başladı fiskos...» dedim. «Çok yoruluyorsun nonuşum, ondan geliyor kulağına sesler. Yat uyu...» dedi. Fiskostan uyunmaz. Yahut fareler üğrendi konuşmasını mı yoksam, bu nedir...

Derken bir gece de, efendime söyleyim, başladı gülüşmeler... Biz elektriği söndürünces başlıyor gülmeler. Hıımmm.. Var bunda bir iş. Kariyi aldım önümde, «Bana bak» dedim, «biz bu farelerin bir çaresine bakmazsak, bu hayvanlar geceden geceye gelişiyorlar. Böyle giderse bu namussuz fareler bir gece de bizimle konuşmağa başlıyacaklar. Gel şu fareleri namusumuzla temizliyelim. Ben başka erkeklere benzemem, elimden vallahi bir kaza çıkacak...» Ne dese beğenirsin: «Aman aldırma, konuşursa varsın konuşsun. İnsan farenin sözüne aldırış eder mi» dedi. Vallahi doğru... Biz efendim, yepyeni apartmanın altıncı katında oturuyoruz. Bu fareler angi delikten giriyorlar içeri? Biz gece, karima göstermeden gizlice o koca kapani kurdum, yatağa girdik.

Gece yarısı,

— İmdaat! yandım!.. diye bir ses.

Hemen işi çaktım. Karıma,

— Bana bak bir kaza çıkacak şimdi elimden. Ben arkamı dönüyorum, görmemiş olayım. Görürsem, kapana sıkışan fareyi vurmak lâzım. Sen elektriği aç, farenin kapana sıkışan elini kurtar. Yoksa elimi kana bulayacağım... dedim, sırtımı duvara dönüp, namus belâsı, horlıyarak uyuma taklidi yaptım. Her iş olup bittikten sonra, kadını aldım önüme:

— Bana iyi bak, gözümün içine bak, dedim, ben başka kocalara iç benzemem. Çünkü neden? Ben yaşarım namusum ve aysiyetim için. Er angi bir kocanın aysiyeti gitti mi elinden, o kocayı at çuplukte, beş para etmez. Bugüne kadar efendime söyleyim, fareydi mareydi diye, kocama yutturdum sanıyorsan, aldanıyorsun. Senin kocan kül yutmadiği gibi efendim, çürük tahtalara da basamaz. Yutmuş gibi görünmüş isem, namus yüzünden. Hemen boşamışım karıyı, almışım bu Betül'ü...

— Çok iyi yapmışsınız...

Ben böyle söyler söylemez, başını burnumun dibine sokup bıyıklarının ucunu suratıma dayadı, gözlerini gözlerime dayadı.

— Yoksam biliyorsunuz herhangi bir dedikodu?

— Hiçbir şey bildiğim yok! diye geri çekildim.

— İçelim!

— İçelim Beyfendi.

— Bu bizim sosyete muhitinde var çok dedikodu çünküm. Ondan yoksama sormuşum. Belkim duymuşsunuzdur herhangi bir dedikodu bilâkis bizim için... Hem vallahi yalan, hem billâhi... Neden? Çünküm, ben dedikoduya hiç meydan vermem. Her erkek kaldırmaz böyle şeyi malûm ya...

Yaniya anlattıracağım size, ben bu bizim karimlan evleneceğim zaman, var boyle dedikodular... Benim kari boyle nam salmıştı. Velâkin bendeniz aldırmam er bir dedikoduya... Onun bunun lâfına boş verdim. Neden? Çünkim ben kariya hiç göz açtirmam. «Kısrak binicisine göre kişner» demişler. Kadın kısmı da, kocasına göre cilvelenir. Neysem uzatmıyalım efendim, ben son derecede kıskanç bir kocayımdır. Bir sesimi çıkartmam, iki çıkartmam, üç, beş çıkartmam, ama bir de patlarsem, yanmışsındır. Bundan sonra evinden dışarda çıkmak yok. Oturacaksın burda ve benden emir çıkmayınca kapı dışarı adım atmak yok. Boylece bilesin.

Bu söz üzerine karımın ödü patladı. Bilâkis, koca dediğin kari kısmısını idareyi bilmeli. Karim,

— Lan, öpüşmenin yasah olduğunu bilmiyon mu?..

— Bir tıkırdı duyarsan ne yaparsın? dedi.

— Vallahi kendimi intiyar ederim... dedim.

Şimdi size yalan gelir belkim, oldu, bir daha karım evinden aberim olmayıncaz iç dışarı çıkmaz. Çunküm er bir dayima başında kontıroldayım. Benim gözümden iç bir şey kaçmaz. Er sabah, evden çıkarken karimin bütün iskarpinlerinin tabanına tebeşirle imzamı atarım. Karım görmez. (Kurnaz kurnaz gülerken, bıyıkları titredi.) Nasıl bendeki kurnazlık. Şeytanın bilem aklinda gelmez. Akşam eve gelincez, karima gustertmeden, bakarım iskarpinlerinin tabanlarında, imzam ep yerli yerinde. Anlarım ki dışarda çıkmamış. Koca milleti, gözünü dört açacak kardeşim. Kari kısmında iç inanmak yok.

Bay Bıyık ballandıra ballandıra bu tebeşirle imzayı anlattı. Kadehleri diktikçe çenesi de açıldı. Hiç durmadan namus üstüne nutuk veriyordu:

— Var öyle delikanlılar efendim, namusda göz koymuştur...

— Haklısın beyefendi, öyle sütü bozuklar da vardır şüphesiz. Onların aile arasına alınması hiç doğru değil tabii..

— Er bir insan bir değildir çünküm... Ben öyle bir insanın iki gözünü birden çıkarttırırım. Ama zatıâliniz alınmayasınız üstünüze. Var öyle namus düşmanı, yok mi...

— Beş parmak bir olmaz beyfendi...

Herif belâ...

— İnsan niçin yaşıyor? diye bağırarak fırladı.

— Namus için... dedim.

— Hah, bravo... Tamam, namus için yaşıyor insan kardaşım. Ben namusumda toz kondurtmam... Bir lâf çıksın, vallahi öldürttürüm.

Biri yan baksın namusuma, baksın... Bakamaz...

— Bakamaz beyefendi, ne haddine...

— Baktırmam... Ölüm ölüm bir ölüm... Bir erkek, eğer erkek ise, ailesini kıskanacak...

— Kıskanacak tabii, hiç şüphesiz...

Adam içtikçe çıldırıyordu.

— Namus...

— Tabiî beyefendi, namus işi başka bir işe benzemez. Namusla şaka olmaz...

Ne desem yatıştıramıyordum.

— Değil ki gözünde koymuş, şöyle bir yandan bakmış olsa vallahi geberttiririm. Bir insan yaşıyor namus için... Öldür ama velâkin namus için öldür. Doğru cennete...

— Ben de tamamiyle sizin fikrinizdeyim. Başkalarının karılarına yan gözle bakanların Allah gözünü kör etsin de sürüm sürüm sürünsünler inşallah... Bendenize artık müsaade, bir işim var da...

— Yooo... bırakmam vallahi... Muhabbet kesilmez yarıda...

Namus için ben...

— Ben de sizin gibiyimdir. Bendeniz namus meselesinde bir pire için bir yorgan yakarım.

(Devamı var)

MİLLETLER GÜLÜYOR

Şaka

Numa, Bruxelles'e tatilini geçirmeğe hareket etmeden önce, arkadaşları ona sıkı sıkı tembih de bulunurlar:

— Orada, herkes, her an şaka yapar. Sokakta birini durdurup yol sorarsın, sana can-ı gönülden izahat verirler. Bir saat sonra bunun bir şaka olduğunu farkedersin. Onun için sana ne derlerse tam aksini yap!

Numa Bruxelles'e iner inmez Laeken sarayını görmek ister, bir polisten yolu sorar;

— Laeken çok uzaktır, mösyö! Laeken'e gitmek için 87 numaralı tramvaya binin, tam önünde inersiniz!

Numa teşekkür eder ve uzaklaşırken kendi kendine düşünür:

— Hımmm... 87 tam aksi istikamete gidiyor olmalı!. 78 numaralı tramvaya binersem istediğim yere giderim herhalde!...

78 numaralı tramvayı arar, bulur, biner. Tesadüfen bu hatta Laeken'den geçmektedir. Numa isabetli düşünüşünden dolayı kendi kendini tebrik eder. İnmeye hazırlanırken kapıda şöyle bir yazı görür:

«İnerken sağ elinizle, sol elinizi tutun, yere ilk önce sağ ayağınızı basın!...

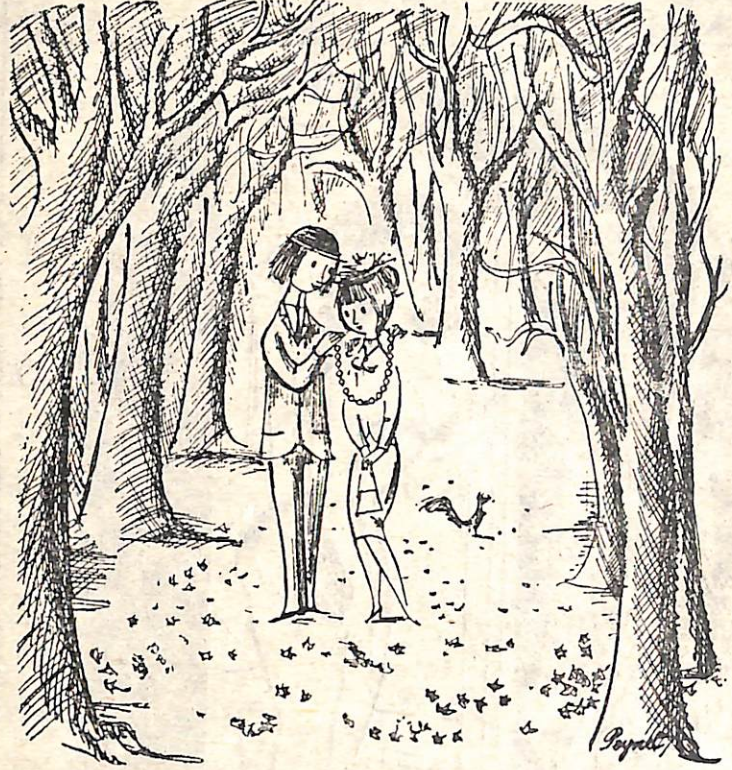
Numa süratle düşünür, hesabı yapar:

— Sol elimle sağ elimi tutup sol ayağımı yere koyacağım demek...

Biraz sonra Laeken sarayı gözükür. Numa heyecanla kendini, usule göre tramvaydan aşağı atar ama sırtüstü düşerken ensesi taşa çarpar.

Tramvay durur, vatman yerde boylu boyunca yatan Numa'nın yanına yaklaşır:

— Size çok kızgınım! diye bağırır Numa, eğer arabanızda yazdığı gibi hareket etseydim, yüzüm şimdi ne halde olacaktı?.

— Altından mı?
— Hayır, fındıktan!

— Allah kahretsin seni karı, nereden aklına geldi çocuğa Nikita adını koymak..

Meşhurlar ne diyorlar?

* Yatak dünyanın en tehlikeli yeridir, insanların % 50 si orada ölür.
Mark Twain

* * *

* «Evli çiftler, ayrı ayrı odalarda yatmalı mı?.»
Sorusuna Marlène Dietrich:
«Hayır, demiş, ayrı ayrı şehirlerde..»

* * *

* Raymond Devos arkadaşına şöyle dert yanıyordu:
— Paranın yapmadığı şey yok azizim! Rockfeller hizmetçisine, karısı olmasını söyleyince güle oynıya kabul etmişti. Ama ben karıma hizmetçim olmasını söyleyince benimle alay etti!...

* * *

* Maurice Grouzarre'a göre bazı zararsız istatistikler:
Yetmiş senelik normal bir hayatta:
Bir sene telefon başında geçer. (Kadınlar için bu süre üç yıldır,)
Paris'te kadınlar süsleri için beş sene harcarlar (Napoli'de ise sadece altı aydır)
Seksen fransızdan biri bâtıl itikatlara sahiptir.
Üç fransızdan biri yakından veya uzaktan kiliseyle ilgilidir!
Üç kapıcıdan biri at yarışlarında tahmin yürütür!

Davet

Peter Ustinov İskoçya'da bir otele köpeğini kabul edip etmiyeceklerini sorar ve şu cevabı alır:

«Sayın Bay, otuz senedir otel işletiyorum. Şimdiye kadar bir köpeğin çatal bıçak çaldığını, ağzında sigara, yatağa girdiğini, çok gürültülü sarhoş olduğunu ve parasını ödemeden gittiğini hiç görmedim. Onun için köpeğinizi kabul etmemek için sebep bulamıyorum.

Şunu da belirtmek isterim ki; eğer size bir tavsiye mektubu verirse, sizi müşterilerim arasında görmekten büyük bir zevk duyacağım!...»

Noel hediyesi

İskoçya'da, yaz aylarında, bir kitapçının vitrininde şöyle bir ilân vardı: «Tatile gideceklerin dikkatine!»

«Noel'de hediye edeceğiniz kitapları şimdiden alırsanız onları okuma imkânını bulursunuz!»

* * *

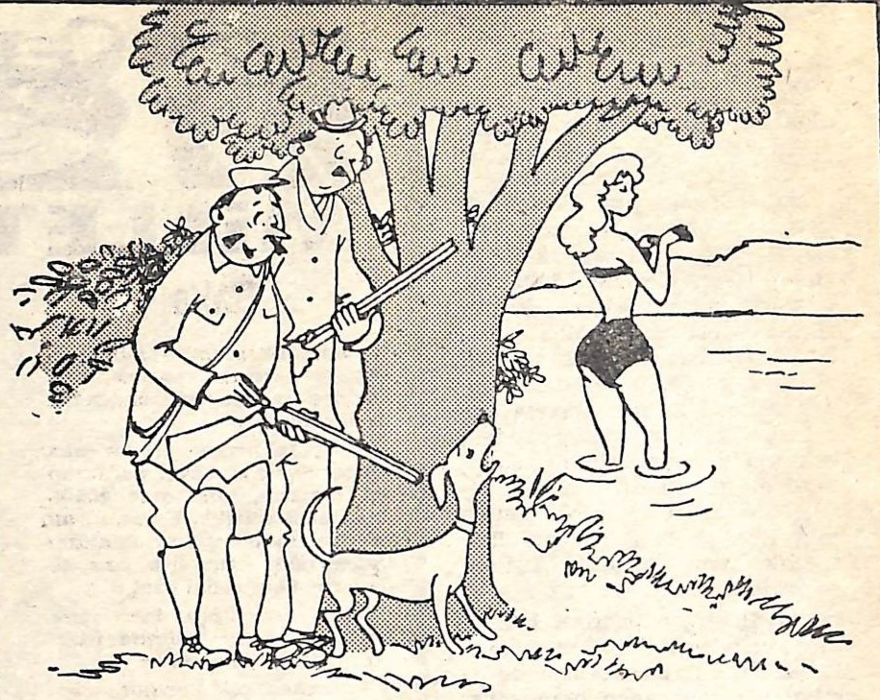
Kitapçının yanındaki terzinin vitrininde de şöyle bir ilân vardı:

«Bu fırsatı kaçırmayın! Büyük tenzilâtlı satış!.» «Pantalonun her bacağı sadece on şiling'tir. İki bacağı alana, pantalonunun kalça kısmı bedava verilir!»

Dünya Karikatürleri

-AVDAN BU SAATTE DÖNÜLÜR MÜ? İNSAN HABER VERİR DE HİÇ OLMAZSA MERAKTA KALMAM!..

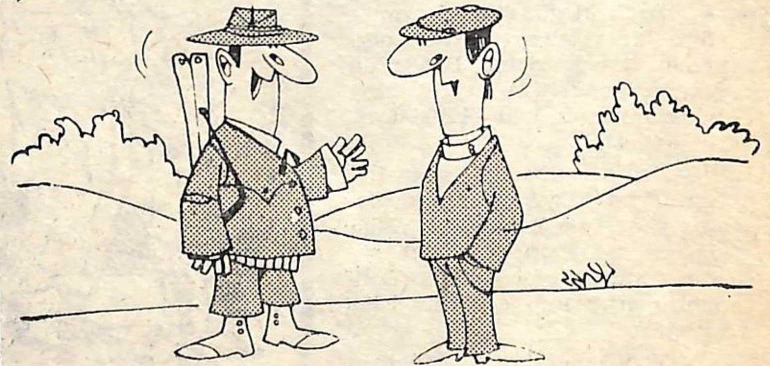
-KÖPEĞİMİ TANIRIM, MUHAKKAK BİRŞEY GÖRDÜ!..

-NE KÖTÜ HAVA DEĞİL Mİ?..

-EVET, AVDAYIM.. SANA ORMAN BEKÇİSİNİN KULÜBESİNDEN TELEFON EDİYORUM.. ÖYLE GÜZEL BİR CEYLÂN AVLADIM Kİ, GÖRME!..

-DÜN, BİR TETİĞE DOKUNUŞTA YİRMİ BILDIRCINA TAKLA ATTIRDIM!..
-BRAVO.. BEN DE AVCIYIM AMA, SENİN KADAR ATAMAM!..

İkramiyeli Aile Cüzdanı
her ailenin uğurudur

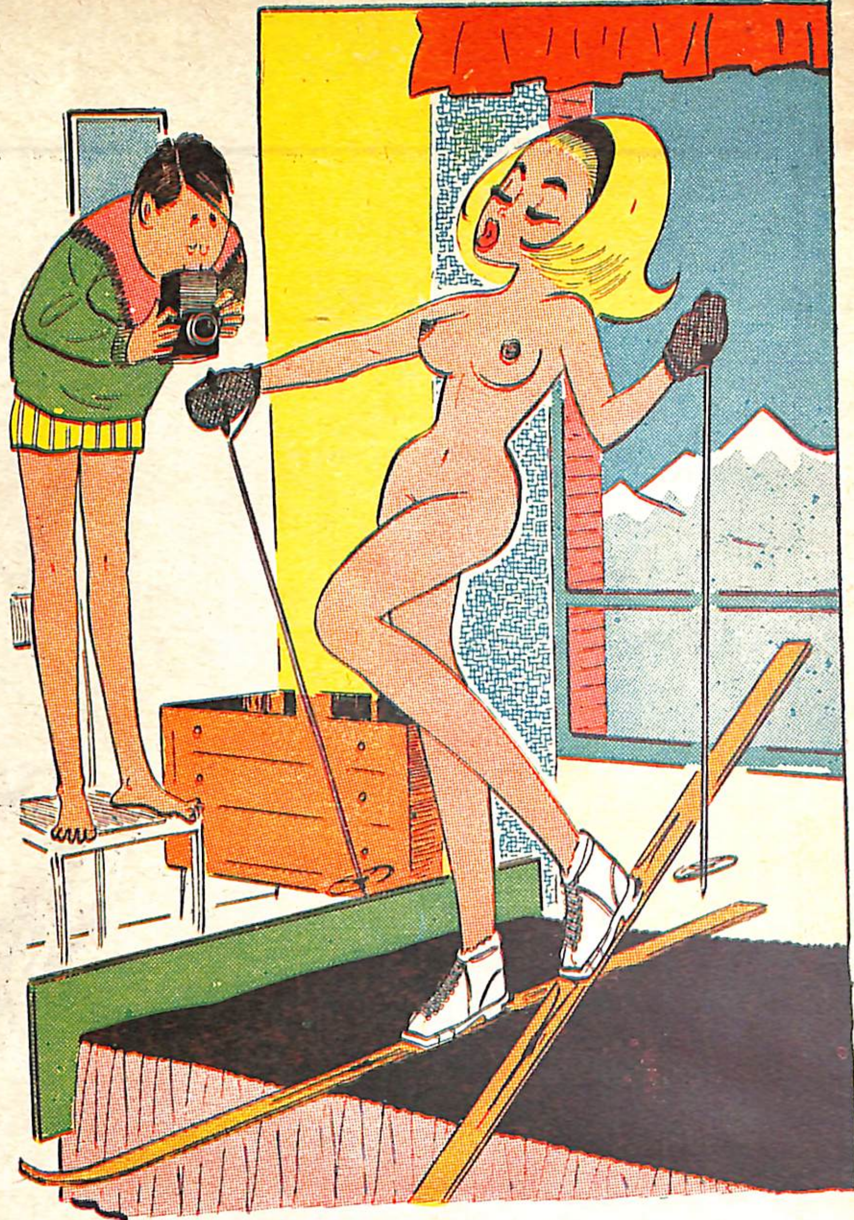
YAPI VE KREDİ BANKASI

(Reklâmcılık: 4235—233)

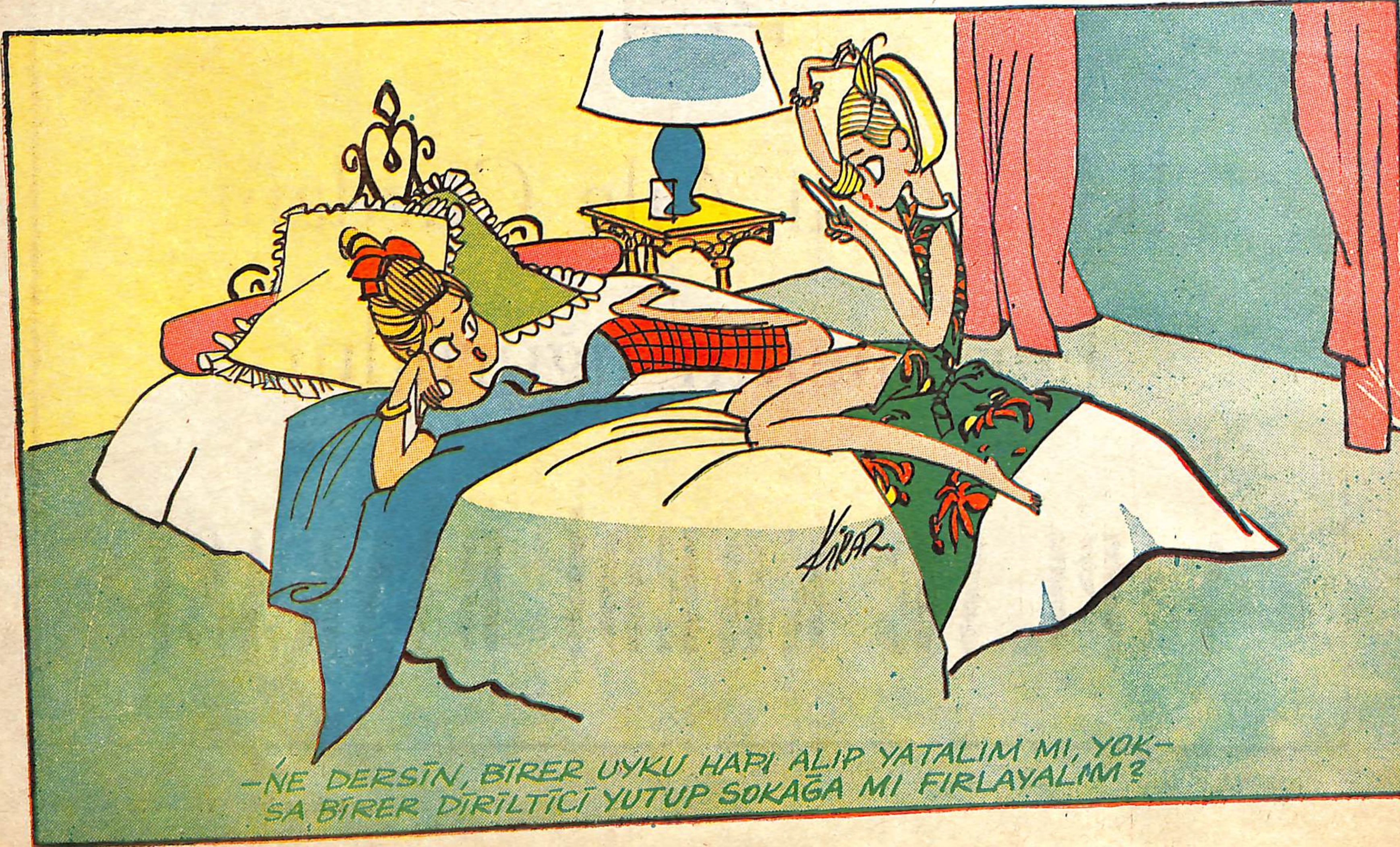
Akbaba

–KEŞKE SENİN SÖZÜNÜ DİNLEYİP, GARSONİYERİNE GİTMESEYDİM... KALORİFERİ YOKMUŞ, BERBAT BİR NEZLEYE TUTULDUM!

–ÖNDEN ÇEK TE HERKESE "İSVİÇRE DAĞLARINDA KAYARKEN„ DİYE CAKA SATAYIM...

–NE DERSİN, BİRER UYKU HAPI ALIP YATALIM MI, YOKSA BİRER DİRİLTİCİ YUTUP SOKAĞA MI FIRLAYALIM?